Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3494
—
6 pagini
20 bani
—
Vineri
30 decembrie 1955

Astăzi se împlinesc opt ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne. Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

In slujba înfloririi patriei

Astăzi poporul nostru muncitor sărbătorește a opta aniversare a proclamării Republicii Populare Romine. In urma eliminării din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, a înlăturării monarhiei și a proclamării republicii populare, am început să străbatem cea de-a doua etapă a revoluției democrat-populare, etapa revoluției socialiste. Statul democrat-popular a devenit o formă a dictaturii proletariatului, al cărei principiu suprem este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Luarea întregii puteri de către clasa muncitoare a marcat o schimbare calitativă în conținutul puterii de stat. Particularitatea acestei schimbări constă în faptul că ea nu s-a produs pe calea unei explozii revoluționare, ci a fost săvîrșită cu sprijinul maselor largi populare de către însăși conducerea de stat.

Așa cum, pe drept cuvînt, s-a arătat în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, la Congresul al doilea al partidului, regimul democrat-popular este opera poporului nostru muncitor, condus de partidul clasei muncitoare, vital interesat în lichidarea exploatării omului de către om și în construirea societății socialiste. Proclamarea Republicii Populare Romîne este rezultatul procesului revoluționar neîntrerupt fundamentat pe cerințele legilor obiective ale progresului social, al revoluției populare începută de poporul muncitor, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, prin insurecția armată care la 23 August 1944 a răsturnat dictatura militaro-fascistă. Desfășurarea revoluției democrat-populare din țara noastră a confirmat încă odată universalitatea teoriei leniniste, faptul că esența drumului parcurs de toate popoarele de la capitalism la socialism este drumul indicat de Marx, Engels, Lenin și Stalin — verificat de experiența glorioasă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ca și de experiența partidului nostru și a altor partide comuniste și muncitorești — drumul răsturnării revoluționare a puterii claselor exploatatoare și al instaurării dictaturii proletariatului, al luptei neîntrerupte pentru întărirea acestei puteri. In același timp procesul de făurire a puterii populare confirmă genialа idee leninistă că diversitatea particularităților căilor ce duc spre socialism nu încalcă, ci asigură, prin varietate de amănunte, ceea ce este esențial și principal în calea indicată de marxism-leninism.

In acest an, poporul nostru muncitor sărbătorește ziua proclamării republicii în condițiile cînd cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn a făcut bilanțul succeselor hotărîtoare obținute în făurirea bazei economice a socialismului, cînd forul suprem de conducere al partidului a adoptat Directivele pentru al II-lea plan cincinal al R.P.R. și a trasat un program de luptă pentru construirea socialismului la orașe și sate.

Poporul nostru muncitor este pătruns de conștiința că cel de al II-lea Congres al partidului a constituit un eveniment istoric în viața patriei și a partidului. El a primit cu o caldă însuflețire hotărîrile Congresului elaborate pe baza bilanțului victoriilor repurtate pînă azi pe calea construirii economiei și culturii socialiste, bilanț care a demonstrat justețea deplină a liniei generale a partidului. Lucrările Congresului au relevat roadele istorice ale muncii eroice a clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și a intelectualității, puterea de neînvins a poporului nostru care și-a pus imensa forță creatoare în slujba construirii socialismului, a apărării păcii, în slujba propriei sale bunăstări și fericiri.

Victoriile obținute înzecesc entuziasmul poporului muncitor, îi îndîrjesc hotărîrea de a urma calea aleasă de bună voie. Oamenii muncii de la orașe și sate sînt hotărîți să urmeze neabătut programul de muncă și de luptă elaborat de Congres. In drumul indicat de partid ei văd singura cale care duce spre noi victorii în construirea economiei socialiste, la înflorirea culturii și științei, la creșterea nivelului de bună stare a poporului, la întărirea partidului și a statului democrat-popular, la întărirea securității patriei noastre. Poporul nostru muncitor a primit cu un entuziasm deosebit sarcinile mărețe ale celui de al II-lea cincinal. Acest entuziasm stă garanție faptului că oamenii muncii de la orașe și sate nu vor precupeți eforturile necesare pentru a transforma sub conducerea partidului, perspectivele luminoase în realitate.

In cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la încheierea lucrărilor Congresului, se arată — ceea ce oamenii muncii au simțit zi de zi, în aceste zile istorice — că lucrările Congresului stau mărturie a nivelului politico-ideologic crescut al membrilor partidului, a înaltului lor simț de răspundere, a hotărîrii lor de a învinge orice greutăți, a devotamentului lor față de popor. Al doilea Congres al partidului a constituit o nouă mărturie a faptului că partidul exprimă la nivelul cel mai înalt adevăratele interese ale poporului, că partidul nostru nu cunoaște alt țel decît lupta pentru victoria cauzei drepte a clasei muncitoare. Congresul a demonstrat în același timp tăria de granit a partidului nostru, unitatea și coeziunea indisolubilă a rîndurilor sale, legătura sa trainică cu masele largi populare.

In Partidul Muncitoresc Romîn poporul nostru muncitor vede stegarul victoriilor sale. El salută din toată inima alegerea noului Comitet Central în frunte cu primul său secretar, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și este ferm hotărît să facă zid în jurul său, să înfăptuiască cu elan planul de măsuri pe care-l va elabora pentru traducerea în viață a istoricelor hotăriri ale celui de al II-lea Congres.

La cea de-a opta aniversare a proclamării Republicii Populare Romine, plin de mîndrie pe deplin justificată pentru victoriile obținute sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor își manifestă din nou hotărîrea de a lupta neabătut pentru întărirea și înflorirea scumpei noastre patrii, pentru apărarea păcii, sub steagul partidului nostru drag.

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

Delegația Partidului Comunist Chinez în vizită la C. C. al P. M. R. și la Consiliul de Miniștri

Tovarășul Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Republicii Populare Chineze, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze, împreună cu tovarășii Nie Jun-cen, membru al C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze, și Liu Lan-tao, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist Chinez, membru al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Populari pe întreaga Chină, membrii delegației Partidului Comunist Chinez care a participat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R., au făcut o vizită la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin.

Delegația a fost primită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., și de tovarășii Gh. Apostol, Al Moghioroș și Miron Constantinescu, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

De asemenea, tovarășii Ciu De, Nie Jun-cen, și Liu Lan-tao au făcut o vizită la Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine.

Oaspeții au fost primiți de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, de tovarășii Emil Bodnăraș și Petre Borilă, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri și Al. Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Delegația Partidului Comunist Chinez a fost însoțită de tov. M. Dalea.

Vizitele au decurs într-o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres).

Sub conducerea partidului, înainte pentru realizarea celui de al doilea cincinal!

Mai mult cărbune patriei!

Pentru mine, ca miner din vremurile de astăzi, munca a devenit o bucurie, o cinste. Brigada pe care o conduc nu lucrează în cărbune. Noi săpăm și betonăm galeriile adînci prin care minerii de abataje răzbat spre straturile de cărbune. De munca noastră, a minerilor de înaintare, depinde într-o măsură hotărîtoare realizarea planului de producție la cărbune. Iată de ce eu și minerii din brigada mea ne străduim să sporim viteza de înaintare în galerii, să lucrăm cu o productivitate ridicată. Stăruința noastră nu a rămas fără rezultat. Față de 20—30 m. liniari galerie, cît înaintam lunar acum patru-cinci ani, în prezent noi realizăm înaintări lunare de 70—78 m. liniari. Pentru obținerea acestei realizări a trebuit să muncim în chip nou. Cea mai bună formă de organizare a muncii în mină este metoda graficului ciclic, metodă inspirată din experiența înaintată a minerilor sovietici. Brigada pe care o conduc a fost prima brigadă de înaintare de la mina Petrila care a trecut la aplicarea acestei metode. Lucrînd astfel, noi am reușit să dublăm și chiar să triplăm viteza de înaintare în galerii față de ceea ce realizam cînd lucram după metodele obișnuite.

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului s-a arătat că în industria carboniferă au existat serioase rămîneri în urmă în ceea ce privește realizarea planului și creșterea productivității muncii.

Trebuie să spun că productivitatea muncii este mică și la noi din cauză că graficul ciclic este slab extins, numărul abatajelor frontale este mic, iar mașinile nu sînt din plin folosite. Mai sînt brigăzi în mina noastră care nu-și realizează ciclurile, deoarece locul de muncă n-a fost bine pregătit, ciclograma n-a fost suficient de bine studiată, iar conducerea minei nu a luat măsurile tehnice și organizatorice necesare.

De asemenea, nu se ajută echipele pentru a cunoaște și a aplica metoda graficului ciclic. Aceste lipsuri trebuie să constituie o serioasă analiză a conducerii minei pentru înlăturarea lor.

Impreună cu brigada mea, eu mă angajez să folosim mai bine mașinile noastre, să răspîndim metodele înaintate de muncă, să introducem cu curaj armarea cu prefabricate de beton și cu armături metalice și să extindem cît mai mult metoda de exploatare a cărbunelui în abataj. In felul acesta noi vom reuși ca în al doilea plan cincinal să facem față cu cinste sarcinilor ce ne revin pentru a da patriei tot mai mult cărbune.

IULIU HAIDU
miner la mina Petri'a, Erou al Muncii Socialiste

AUREL GURGHIANU

IN FRUNTE

Un cîntec despre Patrie de scriu,
De-ncerc în ritmuri să-i cuprind ființa,
Un cîntec despre Patrie de scriu,
Și-i preamăresc puterea, biruința,
Și drumurile ce vor duce-o mîine
Spre-un viitor cum nu s-a mai văzut,
In toate cînt înțelepciunea celui
Ce-a zmuls-o din al beznelor trecut.

Cînd ultima cetate rămăsese,
Cînd ultimul ei turn mai rezista
Cu stema spînzurînd pe metereze
— Ca un simbol al lumii ce murea —,
Un braț puternic a lansat semnalul
Și steagul roșu-l ridică, înalt;
In urma lui veneau mulțimi ca valul
Către cetate-n ultimul asalt.

Căzut-a stema regilor. Ca praful
In vînturile mari s-a risipit.
Și peste nouă mări fugi zaraful
Din pragurile țării izgonit.
Adînc se-nfige plugul în pămînturi
Pe unde ieri trecea moșia lui
Și se revarsă lanurile-n vînturi
Foșnind în larg ca mările verzui.

Căzut-a stema regilor. De-apururi
Ea va dormi al pulberilor somn.
Peste uzini cu marile conturi
Pentru vecie, muncitoru-i domn.
Ascult a țării caldă răsuflare
Și simt descătușatul ei avînt.
Slăvesc înțelepciunea celui care
In frunte merge către țelul sfînt.

Un cîntec despre Patrie de scriu,
De-ncerc în ritmuri să-i cuprind ființa,
Un cîntec despre Patrie de scriu,
Și-i preamăresc puterea, biruința,
Și visul mai înalt decît un munte,
Mai sus ca drumul stelelor în lanț,
In toate-l cînt pe cel ce merge-n frunte,
Partidu-l cînt — și imnuri îi înalț.

Pentru realizarea sarcinilor noastre

Noi, activiștii sfaturilor populare, am primit cu deosebită însuflețire documentele elaborate de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Directivele Congresului ne trasează sarcini la a căror îndeplinire va trebui să atragem mase tot mai largi de oameni ai muncii, să descoperim și să valorificăm resursele locale.

In cadrul celui de al II-lea plan cincinal, în raionul 1 Mai se vor construi locuințe pentru oamenii muncii în cartierul Floreasca; se va extinde rețeaua de gaz metan în diferite cartiere ale raionului. Rețeaua de radioficare va cuprinde întreg raionul; se vor construi localuri noi de școală în cartierele Tunari, Fundeni, etc. Chiar în anul viitor electrificarea raionului va fi complet terminată; pavajele, rețeaua de apă și canal vor căpăta o extindere mai mare.

Cu sprijinul activ al cetățenilor din raion, al deputaților, comitetelor de stradă și al tuturor organizațiilor de masă, sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, noi ne vom duce munca în mod neobosit pentru realizarea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R.

LEONTINA CALCIU
secretar al comitetului executiv al sfatului popular raional 1 Mai-București

Angajamentul nostru

Scriitorii sînt cu drept cuvînt mîndri că în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. munca lor a fost socotită ca un succes însemnat.

Scriitorii știu că laurii nu sînt o perină comodă, ci un îndemn spre mai bine.

Lipsurile pe care le avem încă, ne-au fost semnalate de însuși glasul poporului. Înlăturarea lor e o sarcină de împlinit de-acum înainte.

Contactul tot mai strîns cu viața și cu oamenii noi ne va înlesni desăvîrșirea operelor în viitor, și sarcina cu care am fost onorați.

Acesta e angajamentul tuturor scriitorilor din orice generație care se simt legați și solidari cu munca și năzuințele poporului.

Nu e ușor să cuprinzi într-o operă de artă epoca furtunoasă a transformărilor revoluționare pe care le trăiește patria noastră, și care depășește cu mult cea mai bogată imaginație. Dar ne vom deprinde cu dimensiunile mari, epopeice, și ale epocii și ale oamenilor noi.

Efortul grandios din jurul nostru a creat un astfel de climat încît el ne va insufla puterile necesare pentru a învinge orice greutăți.

DEMOSTENE BOTEZ
laureat al Premiului de Stat

Rolul nostru a devenit mai clar, mai important

Congresul al doilea al Partidului Muncitoresc Romîn, acest istoric eveniment — salutat cu entuziasm de toți oamenii muncii din țara noastră — a luat sfîrșit. Acum cînd se cunosc documentele adoptate de Congres, a devenit și mai clar ce viitor luminos așteaptă țara noastră.

Ca om de știință aduc și eu salutul meu plin de entuziasm acestui istoric Congres care a trasat atît de clar perspectivele dezvoltării economiei noastre naționale și a științelor. Lucrările celui de al doilea Congres au subliniat din nou grija partidului pentru dezvoltarea gîndirii științifice din țara noastră. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. și în general dezbaterile Congresului constituie un îndrumar de neprețuit pentru activitatea oamenilor de știință din toate domeniile.

In urma acestui Congres istoric, rolul oamenilor de știință devine mai clar și în același timp mai important. Oamenii de știință vor trebui să lege cu mult mai mult munca lor de lupta pentru construirea socialismului, de nevoile industriei și ale agriculturii; activitatea noastră de cercetători va trebui să fie sudată de activitatea uzinelor, fabricilor, gospodăriilor de stat, gospodăriilor agricole colective, etc. Noi sîntem conștienți că pentru avîntul muncii științifice este nevoie de dezbateri asupra problemelor celor mai actuale ale științei, că participarea activă la aceste dezbateri și luarea de atitudine împotriva oricăror concepții retrograde este o datorie de onoare.

Oamenii de știință din R.P.R. vor contribui cu toată puterea lor de muncă și de creație la îndeplinirea programului măreț de ridicare a patriei noastre, program indicat de al II-lea Congres al partidului.

Acad. E. BADARAU

Folosind metode avansate

M-a bucurat nespus faptul că în anii primului cincinal noi petroliștii am reușit să depășim cu aproape două milioane tone cea mai înaltă producție anuală obținută sub regimul burghezo-moșieresc.

Dar dacă pe întreaga industrie s-au înregistrat victorii deosebite, trebuie să amintim că în oficiul nostru mai sînt încă unele lipsuri și greutăți legate de aprovizionarea cu materiale la sondă, comportarea slabă a unor utilaje revizuite, întreținerea drumurilor etc.

Directivele Congresului cu privire la cel de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960 precizează că producția de țiței va crește cu 28 la sută. Pentru aceasta este necesar să mărim vitezele de foraj cu cel puțin 25 la sută; să folosim metodele cele mai avansate, așa cum ne arată experiența sovietică.

De mai multă vreme noi am găsit că apa nu mai este dușmanul forajului ci un ajutor de preț. Cu ea vom străbate cu viteză din ce în ce mai mare straturile, pentru ca să scoatem la suprafață această bogăție de preț a patriei: „petrolul".

Increzători în forțele noastre, conduși de partid, vom ajunge să producem în 1960 cele 13,5 milioane tone de țiței anual.

CONSTANTIN PALADA
brigadier, oficiul 3 foraj Pitești

Vom traduce în fapte cuvîntul partidului

In colectivul de muncă de la Atelierele Centrale I.T.B., noi am analizat cu atenție documentele Congresului pentru a fixa sarcinile ce ne revin în viitor, pentru a ajuta partidul să înfăptuiască politica sa, politică care este a noastră. Astfel, am hotărît ca în al II-lea cincinal să introducem cu îndrăzneală tehnica nouă, să revizuim o serie întreagă de procese tehnologice.

De exemplu, procesul tehnologic de reparare a electromotoarelor de tracțiune va fi schimbat în așa fel încît să obținem mărirea de cel puțin 3 ori a timpului de funcționare a unui electromotor între 2 reparații.

In aceste zile, asigurăm Comitetul Central al P.M.R. că vom depune toate eforturile pentru a traduce în fapte, la locul nostru de muncă, cuvîntul înțelept al partidului.

Ing. DUMITRU MARINESCU
Atelierele Centrale I.T.B.

Ziua de mîine a agriculturii noastre

De ani de zile mă simt legat prin munca mea — de ameliorator de plante — de soarta agriculturii din țara noastră. Nici cînd nu am simțit ca în aceste zile, cînd s-au ținut lucrările celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, că munca mea migăloasă, care de multe ori nu este încununată de succes decît după îndelungi cercetări, este prețuită de partid, că această prețuire se manifestă în primul rînd prin faptul că rezultatele cercetărilor științifice sînt puse în slujba practicii, în slujba propășirii patriei. Ilustrul savant acad. Traian Săvulescu a spus pe bună dreptate la Congres că partidul nostru a făcut din intelectual un ziditor, un creator și i-a rezervat partea lui de răspundere în luptă și partea lui de glorie în izbîndă. Mîndru de prețuirea dată de partid oamenilor de știință, de perspectivele minunate în viitor ale oamenilor de știință, constat că dînd toată atenția industrializării socialiste a țării, partidul nostru se preocupă de dezvoltarea agriculturii, de transformarea socialistă a agriculturii pe baza cooperativizării producției agricole. Este suficient să arăt că suprafața cultivată în 1960 va crește pînă la 10.500.000 hectare și tot în acest an vor fi produse cel puțin 15.000.000 tone cereale, din care grîu și secară cel puțin 5,5 milioane tone. Ridicarea producției agricole nu poate fi realizată decît prin folosirea unei semințe bune, prin introducerea tehnicii și agrotehnicii avansate. In cadrul lucrărilor Congresului s-a arătat că producția medie de grîu la hectar este încă inferioară ținînd seama de condițiile bune de climă și sol existente în țara noastră. Aceasta se datorește între altele și faptului că producătorii agricoli, că unitățile agricole socialiste folosesc doar 25 la sută din semințe din soiuri superioare. Directivele Congresului al doilea al partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal au trasat sarcina să se mărească suprafețele cultivate cu semințe selecționate și ameliorate potrivit zonelor de vegetație și condițiilor de climă și sol. Astfel vor fi extinse suprafețele cultivate cu porumb hibrid care produce cu 10—20 la sută mai mult decît porumbul obișnuit. Zona de cultură a orzului de toamnă se va extinde în special în Oltenia și Banat unde produce de 4-5 ori mai mult decît orzul de primăvară. In unele regiuni ale țării se va raiona arnăutul de toamnă, grîul sticlos pentru fabricarea pastelor făinoase, etc. Pentru ridicarea producției de sfeclă de zahăr și de cartofi se vor înmulți rapid soiurile cele mai valoroase, productive, avînd și o calitate ridicată înființîndu-se în acest scop o rețea de cîmpuri și de centre experimentale pentru producerea și înmulțirea seminței elită de sfeclă de zahăr și a cartofilor de sămînță. Din punct de vedere organizatoric se vor lua măsuri de imbunătățirea muncii în gospodăriile raionale, de înmulțire a semințelor ameliorate, care vor deveni și centre de producere a seminței hibride de porumb. Aceste gospodării raionale care fac să zicem așa o legătură între știință și practica agricolă, vor primi anual sămînță elită de la I.C.A.R. și o vor înmulți în condițiile unei agrotehnici avansate.

Desigur că ar fi multe de spus despre perspectivele minunate care se deschid agriculturii socialiste din patria noastră în lumina lucrărilor celui de al doilea Congres al partidului. Cercetătorii de la Institutul de Cercetări Agronomice care se ocupă de ameliorarea plantelor agricole vor depune toată puterea lor de muncă pentru a crea soiuri noi de plante mai productive decît cele existente astăzi în cultură. Ne vom îndrepta atenția îndeosebi spre crearea de soiuri de cereale păioase rezistente la cădere și la boli, de hibrizi de porumb cei mai productivi, a unor soiuri de sfeclă de zahăr rezistente la boli, precum și a unor soiuri de cartofi productive și bune de cultură în stepă și în regiuni cu ploi abundente.

Ing. AL. PRIADCENCU
membru corespondent al Academiei R.P.R.

DISCUTĂ DIRECTIVELE CONGRESULUI CU PRIVIRE LA CEL DE AL DOILEA PLAN CINCINAL

In aceste zile oamenii muncii din patria noastră discută cu însuflețire Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat la Congresul al doilea al partidului și Directivele Congresului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960. In documentele Congresului ei văd viitorul luminos al patriei noastre și sînt hotăriți să depună eforturi sporite pentru a traduce în viață sarcinile trasate de Congres.

In clișeu: Un grup de muncitori și tehnicieni din secția strungărie grea de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală discutînd Directivele Congresului.

Foto: MIHAI POPESCU

REŞIŢA - oraşul unde se făureşte metalul

— ÎNSEMNĂRILE UNUI BĂIAT DE LA ŢARĂ —

Gîndul de a pleca la Reşiţa mă frămînta mai de mult. Şi gîndul acesta a pornit, cum să vă spun, de la un briceag. Da, un briceag ca oricare altul pe care l-am cumpărat de la magazinul de fieroase din Dorohoi. Vînzătorul, un băiat tare destoinic în meşteşugul lui, l-a lăudat în fel şi chip. „Are pană de oţel, zicea el. Uită-te numai şi vezi cum sticleşte".

Ce spune moş Ichim

Privesc deseori la pana briceagului. E frumos lustruită şi-i tare, „tare ca oţelul", cum se spune. Oţelul, după cum cred că ştiţi şi dumneavoastră, e tare. De asta sînt convins. Am totuşi o îndoială: dacă oţelul e tare, cum rămîne atunci cu spusele lui moş Ichim?

— Vorbeşti despre oţel, mă tot dăscăleşte el. Dar ştii tu ce înseamnă asta, oţelul adică? Dacă ai vedea cum arată oţelul acolo unde se fabrică, zău că te-ai mira ca de o minune. Ştii cum fierbe laptele în ceaun? Apoi iaca aşa fierbe şi oţelul în cuptor.

Aşa o fi oare? De, cine ştie! Dar dacă aş merge acolo, la Reşiţa, bunăoară, să văd cu proprii mei ochi? Şi nu numai să văd, ci chiar să şi muncesc. Minunat lucru! Să mă fac oţelar, că de, altă meserie cred că nu se poate învăţa acolo unde se fierbe oţelul.

Să merg acolo! Uşor de zis. Dar nu ştiţi pesemne că tata se împotriveşte acestui gînd al meu, iar mama nici nu vrea să audă de aşa ceva. Şi la această împotrivire a părinţilor a contribuit de bună seamă şi moş Ichim. In tinereţile lui, moş Ichim a lucrat cîţiva ani la Reşiţa. Apoi l-au făcut cei de acolo, zice el, şomer şi s-a tras omul aici în sat.

— E mai bine la ţară — spune mereu moşul. Nu-i munca aşa de grea şi primejdioasă şi apoi ai aer din belşug...

Aşa o fi, nu zic ba, dar să tacă baremi din gură dacă lui nu-i convenea acolo. Dar ţi-ai găsit şi omul care să tacă! Se vede treaba că nu-l cunoaşteţi pe moş Ichim. E tare guraliv. Că vorbeşte mult, n-ar fi cine ştie ce rău. Felul cum vorbeşte însă mie nu-mi place. Că drept să vă spun, cînd istoriseşte el despre Reşiţa, apoi mi se încrîncenează şi mie inima, care, de, sînt bărbat. Apoi mama care e mai slabă de fire nici nu vrea să-l audă. Ea îi şi zice uneori:

— Zău cumătre — moş Ichim, vezi doamne e cumătru şi cu ai mei, — nu mai spune că mi se face inima cît un purice cînd te aud. Apoi aşa trai cum ai dus dumneata acolo doar în iad îi mai întîlni.

O întîmplare adevărată

Dar cu toate acestea moş Ichim povesteşte. Chiar alaltăseară, cînd stăteam la un păhăruţ de vin a povestit moş Ichim o întîmplare pe care cu greu o poţi uita. O ţin minte cuvînt cu cuvînt. Zicea moşul:

— Asta s-a întîmplat acum vreo douăzeci de ani. Eram la oţelărie în schimbul de cu ziuă. Stăteam acolo cu toţii în jurul cuptoarelor, care trebuie să vă spun că sînt mai mari decît o casă. In cuptoarele astea, tocmai atunci cînd se îngîna noaptea cu ziua, se apropia şi fierberea oţelului de sfîrşit. Noi cunoşteam acest lucru din obişnuinţă. Dar ca să ne convingem pe deplin, unul a luat din cuptor o lingură din aia, care e mai mare decît o găleată, cu oţel pentru probă. Maistrul a văzut că-i bine fiert şi a dat semnalul să stăm gata pentru a-i da drumul. Am pregătit noi în faţa cuptorului căldarea cea mare, mare cît o bute de nu ştiu cîte sute de vedre, şi aşteptam să dăm drumul la şarjă, cum se spune. A trecut puţin timp, cam atîta cît s-ar pieptăna o fată tunsă, şi maistrul a făcut semnul bine cunoscut de noi. Atunci unul din oţelari — nu-i mai ştiu nici numele—a luat ranga să destupe vrana cuptorului. Acolo trebuie putere pentru a găuri uşiţa, adică orificiul — cum îi spune — prin care curge oţelul din cuptor în căldare. A dat omul odată cu ranga, apoi s-a opintit din răsputeri şi a mai dat odată. Atunci s-a întîmplat ceea ce nu se poate povesti. Ranga a pătruns în cuptor, omul şi-a pierdut stăpînirea de sine şi a căzut în căldare şi doamne... oţelul a început să curgă. Ce a urmat nu mai ştiu. Din căldare s-a ridicat o flacără albăstruie şi puţin fum. Atîta tot. Oţelarul nu mai era.

Aşa a fost — continuă să povestească moş Ichim. De bună seamă că oţelarii n-au mai pus oţelul acela în forme. L-au lăsat în căldare pînă s-a întărit şi l-au dus apoi la marginea oraşului, acolo aproape de rîul Bîrzava. Apoi oamenii au anunţat pe stăpînitorii uzinei despre această nenorocire. Directorul uzinei, care era atunci un boier ca toţi boierii, s-a amărît cînd a aflat această veste şi a zis cu părere de rău:

— Păcat.

Oamenii noştri au adăugat:

— Da, era un oţelar bun. Păcat de el.

Directorul s-a încruntat:

— Nu-i vorba de oţelar ci de oţel

Părerea lui nea Stăncilă

Despre întîmplări din astea care te pun pe gînduri povesteşte moş Ichim. Iar mama cînd îl aude să-i vină rău nu alta.

— Ei auzi ce zice moşu-tău despre Reşiţa? Bagă-ţi bine minţile în cap şi să nu mă mai bîzîi cu bazaconiile tale...

Aşa începe. Şi la ea e greu pînă începe că apoi ţine-o doamne. Şi cîte nu zice, bine înţeles despre lucruri aflate de la moş Ichim. Cum că Reşiţa nici nu-i un oraş ca altele, ci numai un fel de fabrică mare, mare, unde flăcările focului nestins se ridică pînă în înaltul cerului: ba că acolo nici nu poţi îmbrăca un strai ca lumea sau o cămaşă albă pentru că ninge cu funingine din norii de fum şi se înnegreşte deîndată.

— Apoi ţi-a povestit cumătrul Ichim cum trăia acolo. Nu zicea el că cei mai mulţi oameni nu aveau nici case ca lumea ci trăiau ca vai de ei într-un fel de coteţe care nici pentru fiinţe necuvîntătoare nu sînt bune. Apoi oraş e aceia unde nu ai un parc ca să te plimbi ca oamenii, unde nu ai film ori teatru cum sînt în alte oraşe. Acolo, spunea tot moşu-tău, sînt doar circiumi cu basamac otrăvitor.

Ce să vă spun, am avut mult de furcă. Nici nu ştiam ce să fac. Eram tare amărît. Ai mei nu mă înţelegeau nici în ruptul capului. Cui era să-i cer sfatul? M-am frămîntat cîteva zile în şir. Apoi m-am hotărît. „Am să merg la nea Stăncilă, la partid, să-i cer părerea, să vedem ce zice el".

Şi m-am dus. Nea Stăncilă e om înţelegător. De aceea a şi fost ales pe semne secretar al organizaţiei de partid. El ascultă pe orişicine. Şi despre cîte nu i se plîng oamenii. Unii zău, îi cer părerea în te miri ce. Ioana lui Stamate, cînd a bătut-o bărbată-său, tot la el, adică la partid cum se spune la noi, s-a plîns. Iar el, adică nea Stăncilă, ascultă orişice îi spui şi te sfătuieşte cu multă înţelegere.

M-a ascultat şi pe mine. Şi ce credeţi că mi-a spus?

— Treburi avem şi aici cît lumea — zicea el. Uite o să facem colectivă şi avem mare nevoie de băieţi destoinici. Dar dacă vrei să mergi la Reşiţa, apoi calea ţi-i liberă. Şi poate e chiar mai bine să mergi acolo, să înveţi, să devii muncitor.

Aşa mi-a vorbit nea Stăncilă, secretarul. El i-a îndemnat şi pe ai mei să mă lase. Dar tata şi mama nu s-au convins dintr-odată. Pînă la urmă însă, dacă au văzut ei că nu pot scăpa cu una cu două, s-au lăsat păgubaşi şi mi-au zis:

— Du-te, dar ai grijă. De-i vedea că-i tot aşa acolo cum spune cumătru Ichim, apoi întoarce-te îndărăt acasă că doar avem cu ce trăi.

Aşa mi-au vorbit ei. Apoi, mama mi-a dat schimburi pentru primeneală şi mi-a făcut un pachet mare, mare. Şi cîte nu mi-a pus în pachet: pui fript şi uns cu mujdei de usturoi, ouă fierte şi brînză de oaie şi multe alte bunătăţi de-ale gurii.

Mi-am luat pachetul şi iaca acum sînt gata de drum. Cu bine mamă, cu bine tată, cu bine sat. Să ne vedem cu bine nea Stăncilă... Eu am plecat spre Reşiţa.

Nedumeriri

Lung e drumul de la noi din nordul Moldovei pînă la Reşiţa. Şi multe lucruri mi-a fost dat să văd în călătoria asta. Dacă aş sta să le înşir pe toate apoi ar trebui multă vreme. Şi vreme după cum se vede nu prea avem. Oamenii cu care am legat vorbă în vagonul nostru spun că acuşi o să ajungem la Reşiţa. Intre timp oamenii din vagon vorbesc de-ale lor. Eu îi ascult. Vorba o întreţine mai mult un om cărunt, îmbrăcat curăţel în straie de orăşan. Ii cunoaşte pe semne pe ceilalţi călători de vreme ce le vorbeşte tuturor deodată.

— Ei, v-a plăcut expoziţia?, întrebă moşul.

— Incă cum, faine tablouri sînt.

— Un lucru ar mai fi trebuit la expoziţia asta, continuă moşul. Mă întreb de ce n-au pus oare tablouri şi de-ale pictorilor noştri, că doar avem şi noi aici la Reşiţa oameni care se ocupă cu pictatul.

— Da, adevărat, aprobă un alt călător. Şi încă ceva cred că trebuia rînduit la expoziţie. Să fi pus pe cineva care să dea lămuriri, să arate cine-s cei ce au pictat şi ce reprezintă lucrările lor. Că de, ştie doar o lume că expoziţii din astea la noi n-au mai fost şi oamenii nu-s obişnuiţi cu ele.

Eu îi ascult. Credeam la început că sînt de la Reşiţa, oţelari cum li se spune de obicei reşiţenilor. Da de unde! Uite că ei vorbesc despre tablouri şi expoziţii şi despre alte lucruri asemănătoare. Ba au spus ceva şi despre pictorii lor. Desigur că nu-s de la Reşiţa... dar totuşi parcă au vorbit şi despre „Reşiţa noastră".

Ii întreb:

— Dar despre care expoziţie e vorba?

Imi răspunse bătrînul.

— Despre expoziţia de la clubul nostru. Se vede treaba că n-ai văzut-o încă.

Aşa mi-a răspuns bătrînul. Dar eu tot nu m-am dumirit. Sînt oamenii aceştia de la Reşiţa sau nu? Expoziţia au zis că e la club. La care club?

Nu am vreme să pun alte întrebări. Insoţitorii mei se pregătesc să coboare. Eu nu ştiu încă ce staţie urmează. De aceea stau liniştit. Bătrînul mă întreabă însă.

— Nu coborîţi aici?

— Nu, zic eu, merg la Reşiţa.

Bătrînul mă priveşte nedumerit.

— Bine, bine, la Reşiţa, dar unde cobori?

— In gară, cum unde?

— Dar la care gară?

— La gara oraşului, de bună seamă.

— Păi ale oraşului sînt amîndouă gările. Şi cea mare şi „Flacăra". Acum depinde unde mergi.

N-am mai întins vorba că, drept să vă spun, nici eu nu ştiu unde să cobor. Mă gîndesc acum la altceva: Reşiţa are două gări. Asta înseamnă că e un oraş mare pentru că după cîte ştiu numai în oraşele de seamă sînt mai multe gări.

Rînduri către cei de acasă

Stau aici pe malul Bîrzavei şi mă mir cum de rîul acesta nu-şi îngheaţă apele de nedumerirea mea. Zău dacă mi s-a mai întîmplat aşa ceva vreodată. Gîndiţi-vă numai, pornesc de acasă cu închipuirea, zămislită din spusele lui moş Ichim, că aici la Reşiţa o să găsesc o fabrică mare de oţel iar pe lîngă fabrică căsuţe mici, unele aşa ca un fel de coteţe. Şi cînd colo, iată ce am în faţă. Zău, cred că nici în vis nu poţi vedea aşa ceva, chiar dacă ai dormi trei ani în şir.

Am vizitat oraşul în lung şi în lat. Il cunosc destul de binişor. Imi place. Cred că nu mă mai reîntorc acasă. De aceea ar fi bine să-i vestesc pe ai mei. Dar ce să le scriu? Incă nu m-am hotărît unde o să lucrez. Atunci să aştept să le scriu mai tîrziu. Dar nu, nu se poate. Cred că mama e îngrijorată. Trebuie deci sa scriu acum, să spulber spusele lui moş Ichim. Să scriu aşa dar, că timp am berechet.

„Am ajuns cu bine la Reşiţa. Oraşul e foarte frumos.

Din cele ce spunea moş Ichim, nici pomeneală nu-i aici la Reşiţa. Eu l-am colindat în lung şi în lat. M-am plimbat mai cu seamă pe strada principală. E o stradă lungă care taie oraşul de la un capăt la altul. E pietruită, are trotuare ca multe alte străzi. Pe delături se află pomi, unii mai bătrîni, alţii mai tineri, sădiţi de curînd. Mai sînt aici pe marginea străzii straturi cu verdeaţă şi flori roşii. Am văzut şi tufe de trandafiri care înfloresc pînă toamna tîrziu. Strada e curată. In fiecare noapte oameni anume plătiţi o mătură, iar pe sub arborii bătrîni sînt orînduite din loc în loc bănci pentru odihnă.

Ar fi bine ca despre lucrurile acestea să-i povestiţi şi lui moş Ichim. Şi să-i mai spuneţi că aici la Reşiţa, despre care dumnealui spunea că nici nu-i oraş, sînt autobuze din cele mari, de culoare roşie, care circulă într-o parte şi alta a oraşului. Da, autobuze din cele care am văzut mai de mult în tîrgul Iaşului. Numai că la Iaşi, deşi şi acela-i un oraş de seamă, nu s-au orînduit staţii de oprire, aşa ca aici. Aici staţiile de autobuze sînt căptuşite cu sticlă şi acoperite, iar noaptea sînt luminate cu multe becuri. In staţii s-au pus tăbliţi, pe care s-au rînduit pozele celor mai vrednici muncitori din uzină.

Dar cîte alte lucruri nu s-ar putea spune despre Reşiţa. Acum am venit din parcul oraşului. Este un parc mare care nu e încă gata dar în care se poate plimba de minune. Are alei pietruite şi scări din ciment. Sînt arbori mulţi şi bănci peste tot locul. S-au statornicit şi locuri anume pentru sportivi precum şi pentru joaca copiilor.

In seara asta o să merg la teatru ori la film, unde oi găsi bilete. Pentru că — să-i spuneţi şi asta lui moş Ichim — aici există teatru şi mai multe cinematografe. Mai este şi un club mare, care deşi nu e complet gata, funcţionează totuşi. In cîteva săli ale clubului sînt tablouri de toată frumuseţea. Am văzut tablouri pe care sînt zugrăviţi oamenii de aici, unii acasă, alţii la fabrică, la teatru şi la odihnă.

Magazine sînt multe şi felurite. Unul mi-a plăcut cel mai mult. E aproape de gară, e mare, are mai multe etaje şi oamenii îi zic „Universalul". Ii zic aşa pentru că aici găseşti mărfuri de tot soiul. Sînt apoi librării cu cărţi, cofetării, restaurante şi pieţe.

Acum cînd scriu aceste rînduri, gîndul îmi este la moş Ichim. „Acolo, zicea el, locuiam în nişte cocioabe care numai case nu se puteau numi". Unde-s cocioabele? Eu unul nu le-am văzut. Am văzut în schimb un cartier întreg, căruia îi zice „Lunca Pomostului", unde se înalţă zeci de clădiri cu multe etaje. In cea mai mare clădire de aici învaţă diferite meşteşuguri peste 1500 de tineri care vor lucra în uzină. In celelalte clădiri locuiesc muncitorii. Au case frumoase, cu balcoane şi cu grădiniţe de flori. Flori multe se văd şi la ferestre iar la unele intrări am văzut sonerii şi tăbliţe ca la casele avocaţilor din Dorohoi. Pe tăbliţe sînt înscrise diferite nume: I. Mengu, strungar, M. Venzel, oţelar, Adolf Protocsil, laminorist.

Aşa case mai zic şi eu. Frumoase sînt şi blocurile unde se află căminul muncitoresc, şcoala elementară, căminul de zi şi creşa.

Cam aşa arată Reşiţa şi nu cum o descria moş Ichim. Lui să-i spuneţi că nu are dreptate. După cum stau lucrurile aici, se vede că adevărul nu-i de partea lui".

Are totuşi dreptate şi moş Ichim

Ieri mergeam aşa de unul singur pe străzile de aici din oraşul Reşiţa. Am zăbovit oleacă pe strada Vasile Roaită. Aici erau mai mulţi oameni care lucrau la pietruirea străzii. Cîteva camioane aduceau nisip şi piatră. Intre cei ce lucrau mi s-a părut o figură cunoscută. L-am privit mai îndeaproape. A, da, e unul din cei cu care am venit în tren. S-a uitat şi el la mine. M-a recunoscut. A lăsat o clipă unealta şi s-a apropiat.

— Noroc, ce faci? Ai ajuns aici? La ce gară ai coborît?

— La cea mică, la „Flacăra" cum i se spune, răspund eu, în vreme ce-i strîng mîna vechiului cunoscut. El se recomandă.

— Ion Ştiopu, deputat în circa asta.

Stăm apoi îndelung de vorbă. In jurul nostru s-au adunat şi ceilalţi gospodari care lucrau la refăcutul străzii. Chiar şi şoferul Andrei Cozma, care aducea cu camionul nisip şi piatră, a lăsat puţin motorul să se răcească şi a venit să ia parte la discuţia noastră.

pă el a venit şi pavatorul Ilie Bejenariu — care, după cîte mi s-a spus, nu-şi lasă lucrul decît atunci cînd se ivesc cazuri urgente.

Din una în alta, ajung să le povestesc oamenilor despre istoriile pe care le auzisem de la moş Ichim despre Reşiţa. Oamenii ascultă cu luare aminte şi zîmbesc. Eu îi întreb:

— Nu-i aşa că nu are dreptate moş Ichim?

Cozma s-a uitat la ceilalţi, a clătinat din cap şi a zis:

— Ba are dreptate şi moşul dumitale. Dar, vezi, că cele spuse de dînsul au fost mai de mult, cînd uzinele de aici erau ale boierilor.

Apoi oamenii încep să-mi povestească şi ei despre oraşul lor de altădată.

— Da, aşa era pe atunci, povesteşte Ion Ştiopu. Colo în „Lunca Pomostului" nu era nici un bloc din cele care sînt astăzi. Dincolo unde e magazinul „Universal" era doar o cocioabă dărăpănată. Străzile erau pline de noroi, fără canalizare, fără trotuare. Despre flori nici pomeneală. Nu mai departe decît strada asta. Ştii cum arata ca înainte? Se vede că nu. Apoi erau numai gropi în care te afundai pînă la gleznă în noroi. Nici apă nu aveam aici. Ca s-o aducem trebuia să coborîm pînă la vale. Acum strada e aproape gata, avem conductă pentru apă şi după cum vezi am pus şi o pompă. Multe din aceste lucrări le-am făcut noi, oamenii din cartier prin muncă voluntară.

Ce meşteşug să învăţ?

Cu gospodarii de pe strada Vasile Roaită am stat mai mult de vorbă. Le-am amintit fireşte şi despre discuţiile pe care le-am avut cu ai mei, cu moş Ichim şi cu secretarul de partid.

— Te-a călăuzit bine secretarul, au aprobat ei. Dar ce ai de gînd să faci acuma?

— De, ştiu eu. Zic să merg la oţelărie să vedem poate voi putea prinde şi eu meşteşugul ăsta.

Oamenii m-au privit mai cu luare aminte. Cozma m-a măsurat din cap pînă în picioare. Apoi a luat manivela şi în vreme ce meşterea ceva la motor mă sfătui:

— La oţelărie nu-i rău, dar drept să-ţi spun, eşti cam pirpiriu şi acolo trebuie oameni de nădejde. Mă gîndesc că pentru început ar fi totuşi mai bine o meserie mai uşoară. La locomotive bunăoară, ori la poduri, la hala nouă sau la fabrica de maşini electrice.

— Dar cîte fabrici sînt aici? întrebai eu cu uimire, auzind cum Cozma vorbeşte despre atîtea.

— Apoi cîte să fie? Priveşte şi vezi. Iaca colo, toomai în capătul celălalt e magazia de fier vechi. De acolo începe propriu zis uzina. Acolo dacă vei merge ai să vezi mormîntul oţelarului despre care îţi vorbea moşu-tău. Se află şi acum şarja de oţel.

Apoi oamenii mi-au arătat combinatul. E tare mare. Cît oraşul, dacă nu şi mai mare. Iaca oţelăria e colo lîngă furnale. Uite, acolo la oţelărie e un cuptor nou înălţat de curînd, un cuptor mult mai mare decît celelalte. Mai încolo se văd laminoarele, fabrica de locomotive, fabrica de maşini electrice, cea de poduri, serviciul căilor ferate uzinale, turnătoria şi celelalte fabrici care alcătuiesc combinatul.

Prietenii mei mi-au dat lămuriri cum şi ce să fac.

— Du-te la cadre, ziceau ei, şi spune care ţi-i păsul. De acolo te-o însoţi careva în uzină şi-i vedea apoi unde te-o atrage mai mult.

Unchiul Obradovici, omul care a puşcat ursul în furnal

Am umblat mult prin secţiile combinatului. Lucruri de seamă am văzut peste tot. Acum stau şi mă gîndesc unde să mă angajez? Tare greu îmi vine să mă hotărăsc. Gîndul meu era la oţelărie. Şi drept să spun îmi place la oţelărie. Acolo am acum şi cîţiva cunoscuţi. Ion Bădescu, care e prim topitor, Florea Bălan, ajutor de topitor, Petru Cornea, şef de echipă şi mulţi alţii. Sînt oameni vrednici, după cîte mi-am putut da seama. Cu tragere de inimă mi-au arătat ei toate secretele fierberii oţelului. Mi-au arătat cum se scot şarje rapide, cum se clitnieşte fierul şi varul în cuptor, cum se pune cocs şi alte celea. Prea multe explicaţii, ce-i drept, nu mi-au dat ei. Nu prea aveau vreme pentru asta.

— Sîntem în întrecere, zicea Bădescu. Acum, la noi fiecare clipă preţuieşte cît o moşie. Dar dacă ai să vii aici, vei avea vreme să te obişnuieşti şi să înveţi, că de, nici noi la început n-am cunoscut mai nimic din meşteşugul ăsta.

Aş rămîne la oţelărie dar ceva parcă mă atrage dincolo de furnale, acolo unde se fierbe fonta. Ce mă atrage oare la furnale? Inălţimea platoului de încărcare? Clocotul fontei sau oamenii de aici? Cred că oamenii. Aici lucrează unchiul Obradovici, maistru şef. Pot să spun că ne-am făcut prieteni. Istoriseşte şi el tare frumos. Şi are ce povesti unchiul. In cei 50 de ani pe care i-a petrecut la o mină din apropiere şi la furnale, a cunoscut multe lucruri. Oamenii de aici de la furnale îl preţuiesc mult. O întîmplare care s-a petrecut mai de mult l-a făcut cunoscut în tot oraşul şi a căpătat „Ordinul Muncii" clasa I. De atunci reşiţenii cînd îl văd îşi spun: „Uite om : care a puşcat ursul în furnal".

Cînd am auzit că unchiul Obradovici a făptuit asemenea ispravă l-am întrebat cu uimire:

— Dar cum a pătruns namila în furnal?

Unchiul Obradovici m-a privit atunci cu înţelegere: „Săracul de el că tare-i necunoscător", a gîndit pe semne unchieşul despre mine. A zîmbit apoi cu înţeles şi a început să mă dumirească asupra felului cum a pătruns namila în furnal.

— Apoi cum să intre, începu el. Se vede treaba că s-a folosit de faptul că am cam slăbit veghea şi n-am dat atenţie la calitatea minereului şi apoi nici flacăra n-am potrivit-o aşa cum scrie la carte. Şi în asemenea prilejuri ursul îşi face culcuş în furnal. Iaca aşa s-a întîmplat. Şi într-o bună zi cînd vin la furnal, oamenii de aici se frămîntau amarnic.

— Ce e fraţior? îi întreb.

— Apoi ce să fie, se răceşte furnalul.

— Cum aşa?

— Păi s-a prins ursul.

— In furnal?

— Da, în furnal.

Ei asta nu-i de glumă, m-am gîndit eu. Dacă ursul începe să-şi facă culcuş, atunci furnalul e în primejdie. Trebuia să oprim lucrul şase săptămîni şi să-l scoatem. Inainte, — că s-au mai întîmplat cazuri din astea şi altă dată — cînd furnalul era al boierilor, nu ne prea băteam noi capul. Dar acum să stea furnalul şase săptămîni? Ei, asta nu se poate. Ţara are nevoie de fontă. Dar ce puteam face? M-am frămîntat mult. Atunci mi-a venit în minte ideea cu puşcatul. Poveţe în această privinţă îmi dăduse mie tovarăşul Vaşcov, un specialist venit din ţara sovietică. Cînd mi-a venit ideea am dat fuga la conducere. Zic:

— Puşcăm ursul în furnal, repede şi sigur.

Am explicat eu în fel şi chip cum vine treaba. Unii m-au aprobat. Alţii s-au opus.

— E primejdios, ziceau ei. Putem distruge furnalul.

Eu nu m-am lăsat cu una cu două. Am făcut calcule, am arătat cîtă rezistenţă are furnalul, cîtă putere are dinamita ce urma să o folosim şi aşa mai departe. Potrivnicii n-au avut încotro, iar noi am trecut la lucru. Am făcut mai întîi trei găuri în zidul furnalului şi am ajuns la urs. Acolo am pus dinamită şi am dat foc. A bufnit apoi cu tărie şi ursul a căzut. Era ca la vreo 15 tone de lipitură, un fel de metal care se prinsese de pereţii furnalului...

După ce termină de istorisit, Dumitru Obradovici mă bătu în semn de prietenie pe umăr şi-mi zise:

— Ei te-ai dumirit cum vine treaba cu namila? Dacă nu ai înţeles pe deplin, rămîi aici şi-ţi voi povesti încă odată atunci cînd îi cunoaşte mai cu temei secretele furnalului.

Greu e să te hotărăşti

La oţelărie îmi place, la furnale mă atrage. Plăcut e şi în celelalte locuri ale combinatului. Unde să mă opresc oare? Cine m-ar putea sfătui? Dacă întreb pe cineva îmi răspunde: „de, gîndeşte-te unde-ţi place". Mie îmi place peste tot. Un sfat prietenesc n-ar strica însă. De la cine să-l cer?

Mi-i gîndul să-i scriu lui nea Stăncilă, să-i cer povaţă. Dar el se vede treaba că nu cunoaşte ce-i aici la Reşiţa. Ar trebui mai întîi să-i istorisesc eu. Să-i înfăţişez bună oară oţelăria şi furnalele. Apoi să-i vorbesc despre fabrica unde se construiesc maşini pentru electrificare, despre muncitorii de la hala nouă. „Inchipuieşte-ţi nea Stăncilă, că ai în faţa matale un tren cu nouă vagoane — ar trebui să-i scriu eu. Iar în vagoanele acestea se află o singură maşină, o turbină, cum i se spune.

— Pentru ce-i asta? ai să mă întrebi.

— Apoi iaca ţi-oi spune. Uite pe vagoane scrie: „Pentru termocentrala de la Pin Din-san — R.P. Chineză".

Şi cine a făcut maşina asta care deabia încape în nouă vagoane? — ai să mă mai întrebi iarăşi.

— Apoi cine alţii decît oamenii de aici de la Reşiţa cu ajutorul muncitorilor care lucrează la o uzină din Bucureşti, uzină care poartă numele conducătorului poporului chinez Mao Ţzedun. Apoi ce-ai spune nea Stăncilă dacă şi eu aş rămîne să lucrez aici? Nu-i aşa că te-ai bucura? Te-ai bucura mai cu seamă cînd vei afla că oamenii de aici sînt foarte vrednici. Inchipuieşte-ţi numai că ei s-au angajat, acum cîtva timp ca să mai construiască în afara planului, încă o turbină din astea.

— Rămîi aici, ai să mă sfătuieşti. Bine, bine, aş rămîne cu dragă inimă. Aşa m-am şi gîndit. Cînd m-am dus însă dincolo la fabrica de locomotive, mi-am schimbat hotărîrea. Acolo am văzut cîteva locomotive nou nouţe. Le priveam cu admiraţie. In închipuirea mea vedeam parcă nu cîteva locomotive ci un tren alcătuit numai din maşini de astea, un tren care se înşiruie pe o distanţă de 20 de km. Pe o asemenea lungime se pot înşirui o mie de locomotive, adică tot atîtea cîte au construit muncitorii de aici. Desigur că asta e o mare mîndrie pentru cei ce lucrează la Reşiţa ţinînd seama că cea de a o mia locomotivă a fost gata cu trei luni înainte de termen. Iaca de ce aş vrea să lucrez şi eu aici.

Şi nu numai aici. La laminoare crezi că nu e frumos? Numai cînd vezi cum blocurile mari de oţel roşii ca para focului trec cu repeziciune printre valţurile care le modelează după dorinţa omului, ceva parcă te îndeamnă să te opreşti şi să lucrezi aici. La turnătoria de precizie — care nu de mult a intrat în funcţiune — şi la modelărie lucrul e tot atît de atrăgător. Ai prilejul să vezi aici cum se fac piese de mare precizie din ceară, cum sînt apoi întărite într-un fel de soluţie, care prinde o coajă pe deasupra cerei iar după ce ceara este topită, în golurile lăsate de ea se pune metal şi ies apoi piese de toată frumuseţea".

Interesante lucruri sînt în Reşiţa asta. Iaca despre ele mi-i gîndul să-i scriu lui nea Stăncilă şi să aştept povaţă. Dar pînă o să vină scrisoare de la el o să treacă vreme multă. Mult mai bine ar fi să mă duc aici la organizaţia de partid din Reşiţa. Au ei acuma, ce-i drept, multă treabă, dar vor găsi de bună seamă puţină vreme să mă povăţuiască şi pe mine. Că de unul singur e greu să te hotărăşti unde să lucrezi în Reşiţa...

D. TARNAUCEANU

CRONICA TEATRALĂ

„Răzvan şi Vidra" de B. P. Haşdeu pe scena Teatrului Municipal

Scrisă sub directa influenţă a operelor romanticilor revoluţionari ruşi, în special Puşkin şi Lermontov, pe care prin formaţia sa universitară de la Harkov, Haşdeu le-a cunoscut şi îndrăgit, „Răzvan şi Vidra" îşi centrează atenţia spre stimularea dragostei pentru popor, adevăratul făuritor al istoriei. Drama lui Haşdeu are un pronunţat caracter protestatar, avînd ca punct de pornire mînia poporului de jos faţă de situaţia socială contemporană scriitorului.

Trecutele concepţii regizorale care au stat la baza traducerii în spectacol a dramei lui Haşdeu, au pus îndeobşte accentul — cum era şi de aşteptat pentru vremea de dominaţie a moşierimii şi burgheziei — pe latura psihologică a personajelor, pe frămîntarea de îndrăgostit a lui Răzvan, pe setea de mărire pe care i-o inoculează Vidra. Adînca semnificaţie socială a dramei era ocolită. Ideile principale

O scenă din piesă

ale lucrării, protestul împotriva asupririi celor de jos, condamnarea discriminării rasiale (eroul principal Răzvan, care va ajunge pînă la domnie, fiind ţigan), aluziile la emanciparea femeii pe care autorul le face prin crearea acelei puternice personalităţi a Vidrei, exaltarea iubirii pămîntului strămoşesc şi a vitejiei poporului, au fost înecate în interpretări declamatorii şi de gesticulaţii grandilocvente care ţinteau la interpunerea unei pînze opace între trecut şi aluzia la prezent. Din pricina complexităţii ei de construcţie — şi datorită în special marii varietăţi de personaje dramatice implicate în desfăşurarea acţiunii — drama „Răzvan şi Vidra" nu era uşor de descifrat pentru a o reda clară ca sens şi conţinut pentru spectatori. Fără o pătrundere a direcţiei de scenă în adîncul semnificaţiilor şi a bogăţiei de idei a piesei, confuziile ar fi fost de neevitat. După cum tot de neevitat ar fi fost ele fără o muncă susţinută din partea fiecărui interpret pentru justa înţelegere nu numai a rolului în ansamblu, ci şi a fiecărei replici în parte. Iată-l de pildă pe Răzvan, erou purtător al celor mai frumoase virtuţi ale poporului, setos de dreptate şi libertate, viteaz şi cinstit, preferînd moartea, robiei. Ambiţia pentru mărirea deşartă în spre care-l duce Vidra, se suprapune peste fondul lui autentic, dar fără să-l umbrească. Ea trebuie să apară — şi apare în valoroasa interpretare a lui Septimiu Sever — ca o „neputinţă iute a sufletului", cum o caracterizează şi acel citat din Cazania Mitropolitului Teofil pe care Haşdeu îl pune ca motto întregii lucrări. Din figura lui Răzvan, rămîne dominant în interpretarea de pe scena Teatrului Municipal, caracterul eroic din primele două tablouri şi pe care îl regăsim prezent cu consecvenţă, răbufnind în toate prilejurile şi în a doua jumătate a spectacolului.

Pornind de la astfel de trăsături exprimate cu mare sinceritate artistică, de Septimiu Sever (Răzvan), înţelegem dragostea şi încrederea de care se bucură eroul atunci cînd mînat de dorul de libertate şi de răzbunare împotriva nedreptăţii, se pune în fruntea unei cete de obidiţi, plecaţi în haiducie. Inţelegem şi afecţiunea constantă pe care i-o păstrează în toate împrejurările Răzăşul şi pitorescul, dar atît de autenticul Vulpoi, înţelegem căldura şi încrederea cu care bătrînul cerşetor Tănase vine în codru să se înregimenteze în rîndul voinicilor lui Răzvan. Aducerea amplă a poporului ca erou principal în primele două tablouri, rezolvată cu succes de direcţia de scenă, este continuată ca idee, de Haşdeu prin prezenţa continuă în cuprinsul tablourilor următoare a celor doi ţărani Răzăşul şi Vulpoi. Tulburarea lui Răzvan în momentul cînd învinşi de dorul de patrie, cei doi tovarăşi vor să-l părăsească şi să se întoarcă în ţară, propria şi zguduitoarea mărturie pe care o face Vidrei cu privire la pămîntul Moldovei de a cărui înstrăinare sufletul său suferă, vorbesc puternic despre profundele rădăcini ale eroului în popor şi în glia strămoşilor. Este meritul unor frumoase interpretări ca acelea realizate de Jules Cazaban (Tănase), Benedict Dabija (Vulpoi) şi într-o măsură ceva mai redusă de Ion Manta (Răzăşul), că toate aceste preţioase idei şi momente au fost valorificate conform intenţiilor autorului şi la un înalt nivel artistic. In aceeaşi ordine de idei trebuie menţionată aici grija deosebită a direcţiei de scenă pentru cele mai multe din rolurile episodice şi în primul rînd pentru acel al hatmanului polonez pe care George Mărutză l-a realizat într-un chip deosebit de valoros, artistic. Interesant şi la un mod corespunzător au fost întruchipaţi cei doi nobili polonezi Minski şi Piotrovschi, de către Puiu Hulubei şi Octavian Cotescu.

In drama lui Haşdeu un loc important îl ocupă Vidra. Structura ei psihologică, puterea ei de voinţă, personalitatea ei excepţională, deşi duce la vagi asemănări temperamentale cu Doamna Clara din „Vlaicu-Vodă", o detaşează de alte eroine feminine din dramaturgia noastră clasică. Virtuţile ei, fermitatea de caracter, inteligenţa vie, caracterul pasional al dragostei, autorul le priveşte cu simpatie şi din înfăţişarea lor încearcă o pledoarie în favoarea emancipării femeii. Nu este însă mai puţin adevărat că încununarea ei cu acel sentiment al ambiţiei de mărire, cu neostoita sete de putere pentru a putea stăpîni şi comanda pe cei mulţi, atestă atitudinea critică a autorului faţă de această pornire ale cărei surse Haşdeu nu încetează a să le reaminti, atît prin intitularea întregului celui de al treilea cînt „Nepoata lui Moţoc", cît şi prin numeroasele referiri la aceeaşi origine boierească presărate de-a lungul textului.

Rolul Vidrei este interpretat în spectacol de Tantzi Cocea. O seamă de calităţi temperamentale şi fizice ale actriţei o indicau pentru acest rol şi direcţia de scenă a ştiut să le valorifice, creînd o Vidră corespunzătoare în ansamblul eroinei lui Haşdeu. Caracterul voluntar, îndrăzneala şi curajul, figura statuară a personajului, au fost redate de interpretă cu multă forţă artistică. Au fost însă neglijate, în special, în prima parte a spectacolului, reliefarea acelor elemente de amănunt din construcţia personajului care constituiau motivele pledoariei pe care autorul o intenţionează pentru emanciparea femeii. Pentru a da un exemplu, ne-am referi la scena primei intrări a Vidrei în tabloul doi. In această scenă Vidra asista, fără să vrea, la judecata boierului Sbierea, de către Răzvan. Din felul cum decurge această judecată, Vidra îşi dă seama de puternica personalitate a căpeteniei haiducilor şi îl hotărăşte alesul ei, atît pentru împlinirea visurilor de mărire cît şi al inimii. Se petrece în ea un întreg proces sufletesc, deşi nu scoate nici o vorbă. Insuşi autorul indică de-a lungul scenei unele atitudini ale Vidrei („Vidra face o mişcare de groază", sau „Vidra e foarte mişcată"), pe care însă interpreta nu le-a marcat, concentrîndu-şi exclusiv jocul în spre transmiterea acelui caracter voluntar despre care am amintit. Interpretarea creşte însă în calitate în celelalte tablouri, atingînd o înaltă valoare artistică în ultimul tablou, cînd Tantzi Cocea nuanţează cu artă momentul mărturisirii că a devenit mamă. Scena finală este la rîndul ei realizată cu multă măiestrie. Retragerea Vidrei, împietrită de durere, după moartea lui Răzvan, lasă impresia emoţionantă a unei leoaice rănite, care în ciuda rănii iremediabile primite, nu înţelege să părăsească scena decît cu un ultim efort de demnitate. Rolurile lui Sbierea (Ştefan Ciubotăraşu) şi Başota (Nae Ştefănescu) au fost inegal realizate de interpreţi. La primul din ei — care reuşeşte în general o creaţie impresionantă, latura comică pe alocuri exagerată, a umbrit într-o măsură caracterul de cupid, rău şi laş al personajului; la cel de al doilea o economie — dusă dincolo de limită a mijloacelor artistice în interpretarea lui Başota, a sărăcit personajul de sensurile pe care i le-a împrumutat autorul; anume acelea de reprezentant tipic al acelei oligarhii predominante în secolul al 16-lea în ţara noastră.

In mod deosebit, merită vorbit la acest foarte frumos spectacol de contribuţia pictorului scenograf Mircea Marosin, care semnează şi schiţele de costume. Subordonarea realizării decorurilor ideilor de bază ale dramei apar evidente. Cu excepţia tabloului doi care mai aduce reminiscenţe ale unei excesive tendinţe spre stilizare ale pictorului scenograf, cunoscută din alte montări, şi a rezolvării nu atît de fericite a spaţiului scenic în tabloul I unde desfăşurarea de mase merita un cîmp mai deschis, celelalte tablouri întregesc din plin concepţia regizorală a directorului de scenă Ion Olteanu.

Succesul Teatrului Municipal cu „Răzvan şi Vidra" trebuie să însemne dincolo de o valoroasă realizare a acestui teatru, o chemare spre acordarea unei deosebite atenţii pentru valorificarea pe cele mai importante scene ale noastre a tezaurului dramaturgiei noastre clasice pe linia valoroaselor idei progresiste pe care din vremurile trecute ea le aduce pînă la noi.

M. GHIMPU

Statutul Partidului Muncitoresc Romîn

Partidul Muncitoresc Romîn este detaşamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forţa conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El este forma cea mai înaltă de organizare a clasei muncitoare. În rîndurile partidului se unesc cei mai conştienţi şi mai înaintaţi oameni ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii. Partidul Muncitoresc Romîn exprimă interesele poporului muncitor de la oraşe şi sate şi-l conduce pe calea deschisă întregii omeniri de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Partidul Muncitoresc Romîn, moştenitorul celor mai bune tradiţii de luptă ale poporului romîn pentru libertate, independenţă naţională şi progres social, este rezultatul procesului istoric de dezvoltare a luptei revoluţionare a clasei muncitoare. El continuă cele mai bune tradiţii ale mişcării socialiste, care a luat naştere în Romînia în a doua jumătate a secolului trecut. Partidul Muncitoresc Romîn este continuatorul luptei eroice a Partidului Comunist din Romînia împotriva reacţiunii şi fascismului, pentru lichidarea exploatării capitalisto-moşiereşti, pentru înfăptuirea societăţii socialiste.

În perioada dictaturii fasciste şi a războiului hitlerist, Partidul Comunist din Romînia a organizat lupta revoluţionară a poporului pentru eliberare de sub jugul fascist. În condiţiile create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite de către glorioasa Armată Sovietică trupelor hitleriste şi trupelor guvernului fascist romîn, de ofensiva eliberatoare a Armatei Sovietice pe teritoriul ţării, Partidul Comunist din Romînia, unind în jurul său forţele patriotice populare, a organizat insurecţia armată, care la 23 August 1944 a răsturnat dictatura militaro-fascistă. Partidul Comunist din Romînia a înfăptuit acţiunea coordonată a forţelor patriotice populare şi a soldaţilor, ofiţerilor şi generalilor patrioţi din armată, acţiune care a dus la ieşirea Romîniei din războiul hitlerist. Alături de armata sovietică, armata romînă a luat parte activă la izgonirea trupelor hitleriste de pe teritoriul ţării şi la operaţiunile militare pînă la victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului.

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul romîn şi-a luat soarta în propriile sale mîini; clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare şi cu ceilalţi oameni ai muncii, a scuturat definitiv jugul imperialist, a izgonit de la putere clasele exploatatoare, a răsturnat monarhia şi a făurit Republica Populară Romînă, stat democrat-popular, în care întreaga putere aparţine oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Partidul Muncitoresc Romîn — partidul marxist-leninist al clasei muncitoare — este rezultatul luptei consecvente duse de Partidul Comunist Romîn pentru lichidarea sciziunii din rîndurile mişcării muncitoreşti, pentru restabilirea unităţii politice şi organizatorice a clasei muncitoare.

Ca urmare a colaborării rodnice îndelungate între P.C.R. şi P.S.D. în cadrul Frontului Unic Muncitoresc şi a luptei duse de Partidul Comunist Romîn împreună cu aripa stîngă a Partidului social democrat care forma marea majoritate a membrilor P.S.D., împotriva infimei minorităţi a social-democraţilor de dreapta — duşmani ai unităţii clasei muncitoare, s-a pus capăt dezbinării clasei muncitoare, care a durat aproape 30 de ani. Unificarea partidelor comunist şi social-democrat la Congresul din februarie 1948 şi făurirea Partidului Muncitoresc Romîn pe baze politice, ideologice şi organizatorice marxist-leniniste, a însemnat victoria definitivă a marxism-leninismului asupra reformismului în mişcarea muncitorească din Romînia. Astfel s-au întărit forţele clasei muncitoare şi s-a ridicat rolul ei conducător în lupta poporului muncitor pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Sarcina fundamentală a Partidului Muncitoresc Romîn în etapa actuală este lichidarea completă a exploatării omului de către om şi asigurarea avîntului forţelor creatoare ale poporului în scopul construirii societăţii socialiste şi satisfacerii maxime a nevoilor sale materiale şi culturale, după principiul: de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa.

Partidul Muncitoresc Romîn mobilizează toate forţele oamenilor muncii pentru dezvoltarea continuă pe calea socialismului a economiei naţionale a cărei temelie este industria grea.

Partidul Muncitoresc Romîn întăreşte continuu alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — temelia de granit a regimului democrat-popular; desfăşoară munca politico-organizatorică în masa ţărănimii muncitoare, în vederea transformării socialiste a agriculturii, pe baza liberului consimţămînt al ţăranilor muncitori; conduce lupta ţărănimii muncitoare împotriva exploatatorilor chiabureşti, pînă la completa lor înlăturare.

Partidul Muncitoresc Romîn îndrumă intelectualitatea să participe activ la opera de construire a socialismului, la dezvoltarea ştiinţei, culturii şi răspîndirea lor în masele populare.

Partidul Muncitoresc Romîn întăreşte continuu prietenia şi frăţia dintre poporul romîn şi naţionalităţile din ţara noastră în unitate şi lupta comună pentru înflorirea Republicii Populare Romîne — patria oamenilor muncii de la oraşe şi sate — pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai material şi cultural al poporului, pentru construirea socialismului.

Întărirea statului democrat-popular, instrument principal de construire a socialismului, de zdrobire a împotrivirii duşmanului de clasă, constituie o preocupare permanentă a Partidului Muncitoresc Romîn. Partidul educă oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist, al dragostei şi devotamentului fără de margini faţă de patria socialistă şi se îngrijeşte de întărirea capacităţii de apărare a Republicii Populare Romîne. El educă poporul muncitor în spiritul internaţionalismului proletar, în spiritul prieteniei de nezdruncinat şi al colaborării frăţeşti dintre poporul romîn şi marele popor sovietic, al prieteniei şi frăţiei cu toate popoarele ţărilor de democraţie populară, mobilizează masele populare să contribuie activ la întărirea lagărului socialist. El educă poporul în spiritul solidarităţii internaţionale cu oamenii muncii din toate ţările.

Credincios politicii de pace şi prietenie între popoare, Partidul Muncitoresc Romîn măreşte strîns munca poporului romîn pentru construirea socialismului şi pentru întărirea Republicii Populare Romîne cu participarea lui activă la lupta forţelor păcii din întreaga lume în frunte cu U.R.S.S. pentru pace trainică, împotriva politicii agresive a cercurilor reacţionare imperialiste.

În întreaga sa activitate Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzeşte neabătut după învăţătura atotbiruitoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, după experienţa istorică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pe care o aplică în mod creator. Partidul nostru studiază şi generalizează experienţa proprie în scopul îmbunătăţirii continue a muncii sale. Partidul cimentează necontenit unitatea de nezdruncinat a rîndurilor sale în lupta împotriva tuturor duşmanilor partidului, ai clasei muncitoare, poporului şi patriei, îşi lărgeşte şi îşi consolidează neîncetat legătura cu masele; politica sa constituie expresia intereselor vitale şi a năzuinţelor poporului. În aceasta constă tăria şi invincibilitatea Partidului Muncitoresc Romîn.

Scopul final al partidului este construirea societăţii fără clase — societatea comunistă, la baza căreia stă principiul: de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după nevoile sale.

I
Membrii de partid, îndatoririle şi drepturile lor

1. Membru al Partidului Muncitoresc Romîn poate fi orice om al muncii, cetăţean al Republicii Populare Romîne, care recunoaşte programul şi Statutul partidului, contribuie activ la realizarea lor, activează într-una din organizaţiile partidului, îndeplineşte toate hotărîrile partidului şi plăteşte cotizaţiile stabilite.

Cei care exploatează munca altora nu pot fi membri ai Partidului Muncitoresc Romîn.

2. Fiecare membru de partid este obligat:

a) să participe activ la lupta pentru construirea socialismului, împotriva duşmanilor poporului muncitor, să slujească cu credinţă patria — Republica Populară Romînă;

b) să apere prin toate mijloacele unitatea şi puritatea rîndurilor partidului, ca principale condiţii ale forţei şi tăriei partidului. Partidul nu admite existenţa fracţiunilor în interiorul său. Activitatea fracţionistă constituie o crimă împotriva partidului şi este incompatibilă cu rămînerea în rîndurile lui;

c) să lupte activ pentru realizarea în practică a politicii partidului şi a hotărîrilor organelor sale de conducere. Pentru un membru de partid nu este suficient să se declare de acord cu hotărîrile partidului. Orice membru de partid este obligat să lupte pentru înfăptuirea acestor hotărîri. Atitudinea pasivă şi formală a membrilor de partid faţă de hotărîrile partidului slăbeşte capacitatea de luptă a partidului şi împiedică realizarea politicii sale;

d) să fie fruntaş în muncă, să-şi ridice neîncetat calificarea profesională şi, prin propriul exemplu, să mobilizeze pe cei fără de partid la lupta pentru mărirea continuă a productivităţii muncii şi întărirea disciplinei în muncă, să păzească şi să întărească prin toate mijloacele proprietatea socialistă, baza sfîntă şi de neatins a regimului democrat-popular;

e) să întărească zi de zi legătura cu oamenii muncii, să se preocupe cu deosebită grijă de rezolvarea la timp a cerinţelor şi nevoilor celor ce muncesc de la oraşe şi sate, să lupte fără cruţare împotriva birocratismului, să lămurească oamenilor muncii fără partid sensul politicii şi hotărîrilor partidului, să organizeze şi să mobilizeze masele la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid;

f) să muncească necontenit pentru a-şi ridica nivelul de conştiinţă, pentru a-şi însuşi bazele marxism-leninismului;

g) să respecte cu stricteţe disciplina de partid şi de stat, obligatorie în egală măsură pentru toţi membrii de partid. În partid nu pot exista două discipline — una pentru conducători şi alta pentru masa membrilor de partid. Partidul are o singură disciplină, o singură lege pentru toţi membrii de partid, indiferent de funcţiile pe care le deţin şi de meritele lor. Încălcarea disciplinei de partid şi de stat dăunează grav intereselor partidului şi statului şi de aceea se sancţionează cu asprime;

h) să folosească în întreaga sa activitate şi să stimuleze în fapt autocritica şi critica de jos, să dezvăluie lipsurile şi greşelile din muncă şi să lupte pentru lichidarea lor, să lupte împotriva tendinţelor de acoperire a lipsurilor, împotriva mulţumirii de sine şi a ameţelii de pe urma succeselor în muncă, să lupte hotărît împotriva încercărilor de gîtuire a criticii. Gîtuirea criticii aduce daune grave intereselor partidului, poporului şi statului şi este inadmisibilă în activitatea unui membru de partid;

i) să semnaleze organelor conducătoare de partid, inclusiv Comitetului Central al Partidului, neajunsurile şi lipsurile în muncă, fără a ţine seamă de persoane. Un membru de partid nu are dreptul să ascundă o stare de lucruri nesatisfăcătoare, să privească cu nepăsare neajunsurile, lipsurile şi abaterile care lovesc în interesele partidului, poporului şi statului. Cel care împiedică pe un membru de partid să-şi îndeplinească această îndatorire trebuie aspru sancţionat;

j) să fie sincer şi cinstit faţă de partid, să nu tolereze tăinuirea sau denaturarea adevărului. Nesinceritatea unui membru de partid faţă de partid sau înşelarea partidului sînt fapte de cea mai mare gravitate şi sînt incompatibile cu rămînerea în rîndurile partidului;

k) să păstreze secretul de partid şi de stat, să explice maselor necesitatea întăririi vigilenţei politice şi să dea dovadă el însuşi, în fapt, de vigilenţă politică în orice domeniu de muncă şi în orice situaţie. Divulgarea secretului de partid şi de stat constituie o crimă faţă de partid şi este incompatibilă cu rămînerea în rîndurile lui;

l) să înfăptuiască întocmai, în orice funcţie s-ar găsi, directivele partidului cu privire la justa selecţionare a cadrelor după calităţile lor politice şi profesionale. Încălcarea acestor directive, selecţionarea cadrelor după criteriul devotamentului personal, al relaţiilor de prietenie sau de rudenie, dăunează grav intereselor partidului şi statului şi trebuie stîrpite cu desăvîrşire.

3. Fiecare membru de partid are dreptul:

a) să participe la discutarea liberă şi concretă a problemelor politicii partidului în adunările de partid şi în presa de partid;

b) să critice în adunările de partid pe orice membru de partid, indiferent de postul pe care-l ocupă;

c) să aleagă şi să fie ales în organele de partid;

d) să ceară să participe personal în toate cazurile în care urmează a se lua o hotărîre cu privire la activitatea sau purtarea lui;

e) să se adreseze cu orice chestiune sau cerere oricărui organ de partid, inclusiv Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

4. Primirea în partid se face în mod strict individual din rîndurile candidaţilor de partid care au împlinit stagiul stabilit de Statut.

Sînt primiţi în partid cei mai conştienţi şi mai activi muncitori, ţărani muncitori, intelectuali devotaţi cauzei socialismului. În partid se primesc persoane care au împlinit vîrsta de 18 ani. Tinerii pînă la vîrsta de 20 de ani inclusiv se primesc în partid numai dacă sînt membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

Primirea candidaţilor în rîndurile membrilor de partid se face în felul următor:

a) Se stabilesc trei categorii la primirea în rîndurile partidului:

I. Muncitorii din industrie care lucrează nemijlocit în producţie de cel puţin 5 ani;

II. Ceilalţi muncitori din industrie, muncitorii din S.M.T. şi gospodării agricole de stat, membrii gospodăriilor agricole colective, inginerii şi tehnicienii care lucrează nemijlocit în atelierele şi secţiile întreprinderilor;

III. Ceilalţi ţărani muncitori, funcţionari şi alţi oameni ai muncii.

b) Pentru primirea în partid persoanele din categoria I-a prezintă recomandări din partea a 2 membri de partid cu un stagiu de partid de cel puţin 3 ani; persoanele din categoria a II-a prezintă recomandări din partea a 3 membri de partid cu un stagiu de partid de cel puţin 4 ani; persoanele din categoria a III-a prezintă recomandări din partea a 4 membri de partid cu un stagiu de partid de cel puţin 6 ani.

c) La primirea în partid a membrilor U.T.M. este necesar ca una din recomandări să fie dată de comitetul raional sau orăşenesc al U.T.M.; această recomandare echivalează cu recomandarea unui membru de partid.

Observaţie: Membrii şi membrii supleanţi ai C.C. al partidului se abţin de a da recomandări.

d) Primirea în partid se dezbate şi se rezolvă de către adunarea generală a organizaţiei de bază, în prezenţa candidatului. Hotărîrea organizaţiei de bază intră în vigoare după confirmarea ei de către comitetul raional sau orăşenesc al partidului.

Cei care au dat recomandări pot să participe la dezbaterea primirii în partid a celui recomandat.

e) În cazul cînd într-o întreprindere, instituţie sau într-un sat nu există organizaţie de bază a partidului, cererea de primire în partid se adresează comitetului raional sau orăşenesc, care hotărăşte asupra primirii în partid.

f) Cei care au făcut parte din alte partide pot fi primiţi în partid numai în cazuri excepţionale, prezentînd recomandări din partea a 5 membri de partid: 3 cu stagiul de partid de cel puţin 8 ani şi 2 cu stagiul de partid cel puţin din 1944.

În aceste cazuri primirea în partid se face numai prin organizaţia de bază a partidului şi se confirmă definitiv de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

5. Membrii de partid care recomandă un candidat pentru a fi primit în partid trebuie să-l cunoască dintr-o activitate comună de cel puţin un an şi răspund în faţa partidului de recomandările făcute.

6. Stagiul de partid al celor primiţi în partid din rîndul candidaţilor se socoteşte din ziua în care adunarea generală a organizaţiei de bază a hotărît primirea lor ca membri de partid.

7. Orice membru al unei organizaţii de partid care se mută în raza de activitate a altei organizaţii de partid este înregistrat de aceasta din urmă printre membrii săi. Mutarea membrilor de partid dintr-o organizaţie în alta se face potrivit instrucţiunilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

8. Acelor membri de partid care un timp îndelungat şi cu tot ajutorul primit nu depun nici o activitate de partid, nu participă sub nici o formă la munca organizaţiei de partid li se poate retrage calitatea de membru de partid. Hotărîrea organizaţiei de bază adoptată în acest sens intră în vigoare după confirmarea ei de către comitetul raional sau orăşenesc al partidului.

9. Membrii şi candidaţii de partid care, fără motive bine întemeiate, nu au plătit timp de trei luni cotizaţia de partid, încetează de a mai fi membri de partid sau candidaţi de partid. Organizaţia de bază adoptă în acest sens o hotărîre, care intră în vigoare după confirmarea ei de către comitetul raional sau orăşenesc al partidului.

10. Excluderea din partid a unui membru de partid se hotărăşte de către adunarea generală a organizaţiei de bază din care acesta face parte şi se confirmă de către comitetul raional sau orăşenesc de partid respectiv. Hotărîrea comitetului raional sau orăşenesc cu privire la excluderea din partid intră în vigoare numai după ce a fost confirmată de către comitetul regional al partidului.

Pînă la confirmarea hotărîrii de excludere de către comitetul regional al partidului, membrul de partid păstrează carnetul de partid asupra sa şi are dreptul să participe la adunările de partid.

11. Excluderea din partid sau trecerea în rîndurile candidaţilor a unui membru al Comitetului Central, al comitetului regional, raional sau orăşenesc al partidului nu poate fi hotărîtă de către organizaţia de bază. Excluderea unui membru al comitetului regional, raional sau orăşenesc din comitet, precum şi excluderea lui din partid sau trecerea în rîndurile candidaţilor, se hotărăsc de plenara comitetului de partid respectiv, cu majoritate de două treimi.

12. Excluderea unui membru al C.C. al partidului din Comitetul Central, precum şi excluderea lui din partid sau trecerea în rîndurile candidaţilor se hotărăşte de către Congresul partidului, iar în intervalele dintre congrese de către plenara Comitetului Central al partidului, cu majoritate de două treimi.

13. Excluderea din partid este suprema sancţiune de partid. Ea se aplică numai în cazurile cînd un membru de partid săvîrşeşte încălcări grave ale programului şi Statutului partidului, loveşte în unitatea partidului, pactizează cu duşmanul de clasă, este nesincer şi înşeală partidul, în cazurile de descompunere morală sau cînd săvîrşeşte alte fapte incompatibile cu calitatea de membru de partid.

La luarea hotărîrilor de excludere din partid, la confirmarea lor, precum şi la examinarea apelurilor trebuie să se asigure maximum de precauţiune şi grijă tovărăşească, trebuie să se cerceteze cu multă atenţie şi simţ de răspundere temeinicia învinuirilor aduse membrului de partid.

14. Pentru fapte mai puţin grave se pot hotărî sancţiuni cu caracter educativ, care să dea posibilitatea membrilor de partid de a se îndrepta fără a-şi pierde calitatea de membru de partid.

Sancţiunile ce se pot da în aceste cazuri sînt: mustrare, vot de blam, vot de blam public, interzicerea pe timp limitat de a ocupa munci de răspundere de partid şi de stat, vot de blam cu avertisment.

Organizaţia de bază poate hotărî sancţionarea unui membru de partid prin trecerea sa în rîndurile candidaţilor pe termen pînă la un an. Această hotărîre trebuie supusă aprobării comitetului raional sau orăşenesc al partidului. După trecerea termenului stabilit, cel trecut în rîndul candidaţilor se primeşte în partid conform normelor obişnuite şi i se menţine stagiul de partid anterior.

15. Cel exclus are dreptul de a face apel la organele superioare ale partidului. Apelurile făcute de cei excluşi din partid, precum şi hotărîrile luate de organizaţiile de partid cu privire la excluderea din partid trebuie să fie examinate de organele de partid respective în termen de cel mult o lună de la primirea lor.

16. În cazul cînd o organizaţie de partid a săvîrşit încălcări grave ale programului şi Statutului partidului sau ale liniei politice a partidului, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn poate hotărî dizolvarea organizaţiei de partid respective şi reînregistrarea generală a membrilor ei.

II
Candidaţii de partid

17. Toţi cei care doresc să intre în partid trebuie să facă un stagiu de candidat. Stagiul de candidat este necesar pentru a da candidatului posibilitatea să cunoască programul partidului, Statutul şi tactica partidului şi pentru ca organizaţia de partid să poată verifica în acest timp calităţile personale ale candidatului.

18. Regulile de primire în rîndurile candidaţilor sînt identice cu regulile de primire în rîndurile membrilor de partid (primirea individuală, prezentarea de recomandări, hotărîrea de primire luată de organizaţia de bază şi confirmarea acestei hotărîri).

19. Stagiul de candidat se stabileşte la un an pentru persoanele din categoria I-a; un an şi 6 luni pentru persoanele din categoria a II-a şi doi ani pentru persoanele din categoria a III-a.

Observaţie: Cei care au făcut parte din alte partide, indiferent de starea lor socială, fac un stagiu de doi ani.

Pentru ca stagiul de candidat să nu rămînă o simplă formalitate, organizaţia de partid este datoare să se îngrijească necontenit de educarea şi creşterea nivelului politic al candidaţilor, să-i atragă la întreaga muncă a organizaţiei de partid, să ajute candidaţilor să se pregătească în vederea intrării lor în partid.

După expirarea stagiului de candidat, organizaţia de partid trebuie să examineze în adunare situaţia candidatului de partid.

Stagiul de candidat poate fi redus de către organizaţia de bază cu cel mult 6 luni pentru muncitorii din industrie care lucrează nemijlocit în producţie de cel puţin 5 ani şi care dovedesc prin fapte că îndeplinesc condiţiile pentru a fi membri de partid. Dacă în timpul stagiului candidatul nu a reuşit încă, din motive pe care organizaţia le consideră valabile, să se ridice la nivelul cerinţelor ce se pun unui membru de partid, organizaţia de bază va putea hotărî prelungirea stagiului de candidat cu cel mult un an. În acele cazuri cînd în timpul stagiului de candidat s-a constatat că, sub raportul calităţilor sale personale, candidatul nu este demn să fie primit în partid, organizaţia de bază va hotărî excluderea lui din rîndurile candidaţilor de partid. Hotărîrea organizaţiei de bază a partidului cu privire la reducerea sau prelungirea stagiului de candidat, precum şi la excluderea din rîndurile candidaţilor, intră în vigoare după confirmarea ei de către comitetul raional sau orăşenesc al partidului.

20. Candidaţii de partid participă cu drept de vot consultativ la adunările organizaţiei de bază din care fac parte.

21. Candidaţii de partid plătesc aceeaşi cotizaţie de partid ca şi membrii de partid.

III
Structura partidului, democraţia internă de partid

22. Principiul călăuzitor al structurii organizatorice a partidului este centralismul democratic, care înseamnă următoarele:

a) toate organele conducătoare de partid, de jos şi pînă sus, sînt alese;

b) organele de partid sînt obligate a prezenta periodic dări de seamă în faţa organizaţiilor de partid;

c) disciplina de partid — una din condiţiile de bază pentru asigurarea unităţii politice, de voinţă şi de acţiune a partidului — este obligatorie pentru toate organizaţiile şi pentru toţi membrii de partid; minoritatea se supune necondiţionat majorităţii şi este obligată să aplice în practică, fără rezerve, hotărîrile luate;

d) hotărîrile organelor superioare de partid sînt obligatorii necondiţionat pentru organele inferioare ale partidului.

23. Partidul este construit pe baza principiului teritorial şi al locului de producţie. Organizaţia de partid raională este superioară tuturor organizaţiilor de partid de pe teritoriul raionului respectiv. Organizaţia de partid care cuprinde membrii de partid dintr-o întreagă ramură de activitate este superioară tuturor organizaţiilor de partid care cuprind numai o parte a membrilor de partid din ramura de activitate respectivă.

24. Toate organizaţiile de partid sînt autonome în ceea ce priveşte rezolvarea problemelor locale, în măsura în care hotărîrile pe care le iau nu contravin hotărîrilor partidului.

25. Fiecare organizaţie de partid are organul său conducător superior: adunarea generală — pentru organizaţia de bază; conferinţa — pentru organizaţia raională, orăşenească, regională; congresul — pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

26. Adunarea generală, conferinţa sau congresul aleg un birou sau un comitet care este organul executiv şi conduce întreaga muncă curentă a organizaţiei.

Organele conducătoare de partid îşi desfăşoară întreaga activitate pe baza principiului leninist al muncii colective, principiul suprem al conducerii de partid.

27. Alegerea organelor conducătoare de partid se face prin vot secret. La alegerea organelor de partid este interzisă votarea pe liste a candidaţilor. Candidaturile se propun de către participanţii la adunări, conferinţe, congrese, se discută şi se votează individual. Membrii de partid au dreptul nelimitat de a propune candidaţi, de a se pronunţa pentru sau împotriva oricărui candidat şi de a-l critica.

28. Comitetele raionale şi orăşeneşti ale partidului sînt obligate să convoace cu regularitate adunări ale activului de partid pentru dezbaterea celor mai importante hotărîri ale partidului şi guvernului, a principalelor probleme ale activităţii partidului. Adunările activului de partid se vor desfăşura astfel încît să asigure dezbaterea efectivă a problemelor, să stimuleze critica ascuţită şi iniţiativa largă a activului, să atragă activul la aplicarea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului, la rezolvarea problemelor ce stau în faţa organizaţiei de partid.

29. A participa la discutarea liberă şi concretă a problemelor politicii partidului este un drept de neatins al fiecărui membru de partid, drept care decurge din democraţia internă de partid. Discuţia poate fi organizată în unele organizaţii de partid sau pe întregul partid. Numai pe baza democraţiei interne de partid poate fi desfăşurată critica şi autocritica şi poate fi întărită disciplina de partid — disciplină conştientă şi nu mecanică.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn poate organiza, atunci cînd consideră necesar, o discuţie largă pe întregul partid asupra celor mai importante probleme ale politicii partidului. O discuţie largă pe întreaga ţară cu privire la problemele politicii partidului trebuie să fie organizată în aşa fel încît să nu poată duce la încercări din partea unei minorităţi neînsemnate de a impune voinţa sa majorităţii partidului, sau la încercări de a forma grupări fracţioniste, care să spargă unitatea partidului, la încercări de sciziune, care să zdruncine forţa şi trăinicia rîndurilor democrat-populare.

Numai în aceste condiţii democraţia internă de partid nu va putea fi folosită de duşmanii partidului şi ai clasei muncitoare, ci va servi cauzei întăririi partidului.

IV
Organele superioare ale partidului

30. Organul suprem al Partidului Muncitoresc Romîn este congresul partidului. Congresele ordinare se convoacă de către C.C. al Partidului cel puţin o dată la 4 ani. Congresele extraordinare sînt convocate de către C.C. al partidului din iniţiativa sa proprie sau la cererea a cel puţin o treime din numărul total al membrilor reprezentaţi la ultimul congres al partidului. Convocarea congresului partidului şi ordinea de zi vor fi anunţate cu cel puţin o lună şi jumătate înainte de data ţinerii congresului. Congresele extraordinare sînt convocate în termen de două luni.

Congresul este valabil constituit numai atunci cînd delegaţii la congres reprezintă cel puţin jumătate din numărul total al membrilor de partid reprezentaţi la ultimul congres ordinar.

Normele de reprezentare şi modul de alegere a delegaţilor la congresul partidului se stabilesc de Comitetul Central.

31. În cazul cînd Comitetul Central nu convoacă congresul extraordinar în termenul arătat la articolul 30, organizaţiile care au cerut convocarea congresului extraordinar au dreptul să formeze un comitet organizatoric, care se bucură de drepturile Comitetului Central în ce priveşte convocarea congresului extraordinar.

32. Congresul are următoarele atribuţii:

a) ascultă şi aprobă rapoartele de activitate ale Comitetului Central al partidului, ale Comisiei centrale de revizie şi ale celorlalte organe şi instituţii centrale ale partidului;

b) adoptă, revizuieşte şi modifică programul şi Statutul partidului;

c) stabileşte linia tactică a partidului în problemele fundamentale ale politicii curente;

d) alege Comitetul Central al partidului şi Comisia centrală de revizie în numărul stabilit de congres.

33. În caz de descomplectare a Comitetului Central al P.M.R., locurile devenite vacante vor fi complectate din rîndul membrilor supleanţi, în ordinea stabilită de congres la alegerea lor.

34. Comitetul Central al partidului ţine şedinţe plenare cel puţin o dată la patru luni. Membrii supleanţi ai C.C. participă cu drept de vot consultativ la şedinţele plenare ale Comitetului Central.

35. Comitetul Central al partidului organizează Biroul Politic pentru conducerea muncii C.C. între plenare şi Secretariatul pentru conducerea muncii curente — mai ales pentru organizarea controlului executării hotărîrilor partidului şi pentru selecţionarea cadrelor.

36. Comitetul Central al partidului organizează Comisia controlului de partid de pe lîngă Comitetul Central. Ea are următoarele atribuţii:

a) veghează la apărarea unităţii şi purităţii rîndurilor partidului, controlează respectarea disciplinei de partid şi trage la răspundere pe membrii şi candidaţii de partid care s-au făcut vinovaţi de călcarea programului partidului, a Statutului sau a liniei politice a partidului, a disciplinei de partid sau de stat, de înăbuşirea criticii, precum şi pe cei care calcă regulile moralei de partid (înşelarea partidului, necinstea şi nesinceritatea faţă de partid, împăciuitorismul faţă de duşmanul de clasă, calomnia, birocratismul, depravarea în viaţa personală etc.);

b) examinează apelurile împotriva hotărîrilor comitetelor regionale ale partidului cu privire la excluderea din partid şi la aplicarea altor sancţiuni de partid.

37. Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn conduce întreaga activitate a partidului în intervalul dintre congrese; reprezintă partidul în relaţiile cu alte partide, organizaţii şi instituţii; organizează şi conduce diferite instituţii de partid şi întreprinderi de însemnătate socială; numeşte redacţiile organelor centrale care lucrează sub conducerea şi controlul său direct şi confirmă redactorii şefi ai organelor regionale de presă; repartizează forţele şi mijloacele partidului şi administrează fondurile lui băneşti.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn îndrumă activitatea organelor centrale ale puterii de stat şi a organizaţiilor obşteşti prin intermediul grupelor de partid din aceste organe.

38. Pentru întărirea muncii de conducere şi a activităţii politice, Comitetul Central are dreptul să creeze secţii politice şi să numească organizatori de partid ai C.C. în ramuri deosebit de importante ale construcţiei socialiste. Organizatorii de partid ai C.C. se subordonează comitetului de partid superior ierarhic organizaţiei la care sînt numiţi, răspunzînd totodată direct faţă de C.C. al partidului. Pe măsură ce secţiile politice îşi îndeplinesc sarcinile pentru care au fost create, C.C. le poate desfiinţa sau transforma în organe de partid obişnuite, constituite pe baza principiului teritorial şi al locului de producţie.

Secţiile politice lucrează pe baza regulamentelor aprobate de Comitetul Central.

39. Comitetul Central informează în mod regulat organizaţiile de partid asupra activităţii sale.

40. Comisia centrală de revizie verifică:

a) rapiditatea şi regularitatea examinării problemelor de către organele centrale ale partidului şi buna funcţionare a aparatului C.C.;

b) gospodăria financiară şi întreprinderile Comitetului Central al partidului.

Membrii Comisiei centrale de revizie nu pot fi în acelaşi timp membri ai C.C. al partidului.

Comisiile de revizie regionale, orăşeneşti şi raionale au aceleaşi atribuţii şi drepturi pe scară regională, orăşenească, raională, ca şi Comisia centrală de revizie pe scară centrală.

V
Organizaţiile regionale ale partidului

41. Organul superior al organizaţiei de partid regionale este conferinţa de partid regională. Conferinţa ordinară regională se convoacă de către comitetul regional odată la 2 ani. Conferinţa extraordinară a organizaţiei de partid regionale se poate convoca de comitetul regional, de C.C. al partidului sau la cererea unei treimi din numărul total al membrilor organizaţiei de partid regionale.

Convocarea conferinţei regionale şi ordinea de zi vor fi anunţate cu cel puţin 20 de zile înainte de data ţinerii conferinţei. Conferinţele extraordinare se convoacă în termen de o lună.

Normele de reprezentare la conferinţele regionale se stabilesc de comitetul regional.

42. Conferinţa regională de partid are următoarele atribuţii:

a) ascultă şi aprobă darea de seamă a comitetului regional, a comisiei de revizie şi a altor organe şi instituţii regionale ale partidului;

b) dezbate problemele muncii de partid, problemele activităţii sfaturilor populare şi ale activităţii economice, sindicale din cuprinsul regiunii;

c) alege comitetul regional, comisia de revizie regională şi delegaţii la Congresul Partidului Muncitoresc Romîn.

43. Plenara comitetului regional se convoacă cel puţin odată la trei luni.

44. Comitetul regional organizează organul său executiv — biroul — compus din cel mult 11 persoane, inclusiv secretarii. Membrii biroului comitetului regional se confirmă de C.C. al partidului. Secretarii comitetului regional trebuie să aibă un stagiu de partid de cel puţin 5 ani.

Biroul comitetului regional este obligat să raporteze în plenarele comitetului regional al partidului asupra activităţii depuse.

Comitetul regional organizează secretariatul pentru examinarea problemelor curente şi pentru controlul executării hotărîrilor. Secretariatul raportează despre hotărîrile adoptate biroului comitetului regional.

Comitetele regionale ale partidului se călăuzesc în întreaga lor activitate după hotărîrile organelor de conducere ale Partidului Muncitoresc Romîn.

45. Comitetul regional al partidului organizează co'egiul de partid de pe lîngă comitetul regional, care îndeplineşte pe scară regională aceleaşi atribuţii ca şi Comisia controlului de partid de pe lîngă C.C. al P.M.R. pe scară centrală. Hotărîrile colegiului de partid de pe lîngă comitetul regional intră în vigoare numai după aprobarea lor de către comitetul regional al partidului. Preşedintele colegiului de partid se confirmă de C.C. al partidului.

46. Comitetul regional are următoarele atribuţii:

asigură îndeplinirea fermă a directivelor partidului, conducînd în intervalul dintre conferinţe întreaga muncă de partid din regiune; asigură desfăşurarea criticii şi autocriticii şi educarea comuniştilor în spiritul atitudinii intransigente faţă de lipsuri; conduce studiul marxism-leninismului de către membrii şi candidaţii de partid; organizează munca de educare comunistă a oamenilor muncii; organizează şi conduce diferite instituţii de partid şi întreprinderi de însemnătate socială în regiune; numeşte redacţia ziarului regional de partid care lucrează sub conducerea şi controlul său; repartizează în cuprinsul organizaţiei sale forţele şi mijloacele partidului şi administrează fondurile băneşti ale organizaţiei de partid regionale.

Comitetul regional îndrumă activitatea organelor regionale ale puterii de stat şi a organizaţiilor obşteşti regionale prin grupele de partid din aceste organe.

(Continuare în pag. 4-a)

Statutul Partidului Muncitoresc Romîn

(Urmare din pag. 3-a)

47. Comitetele regionale informează sistematic Comitetul Central al partidului şi-i prezintă, în termenele stabilite, dări de seamă asupra activităţii lor.

Comitetul regional informează periodic organizaţiile de partid din regiune asupra activităţii sale.

VI
Organizaţiile orăşeneşti şi raionale (săteşti şi orăşeneşti) ale partidului

48. Organul superior al organizaţiei de partid orăşeneşti sau raionale este conferinţa de partid orăşenească sau raională. Conferinţa ordinară orăşenească sau raională se convoacă de comitetul orăşenesc sau raional odată la un an. Conferinţa extraordinară a organizaţiei de partid orăşeneşti sau raionale se poate convoca de comitetul orăşenesc sau raional, de organele superioare ale partidului sau la cererea unei treimi din numărul total al membrilor organizaţiei de partid orăşeneşti sau raionale respective.

Convocarea conferinţei orăşeneşti sau raionale şi ordinea de zi vor fi anunţate cu cel puţin 10 zile înainte de data ţinerii conferinţei. Conferinţele extraordinare se convoacă în termen de 20 zile.

Normele de reprezentare la conferinţa orăşenească sau raională se stabilesc de comitetul orăşenesc sau raional.

49. Conferinţa orăşenească sau raională are următoarele atribuţii:

a) ascultă şi aprobă darea de seamă a comitetului orăşenesc sau raional, a comisiei de revizie şi a altor organe şi instituţii orăşeneşti sau raionale ale partidului;

b) dezbate problemele muncii de partid, problemele activităţii sfaturilor populare şi ale activităţii economice, sindicale, din cuprinsul oraşului sau raionului;

c) alege comitetul orăşenesc sau raional, comisia de revizie orăşenească sau raională şi delegaţii la conferinţa regională de partid.

50. Plenara comitetului orăşenesc sau raional se convoacă cel puţin o dată la două luni.

51. Comitetul orăşenesc sau raional organizează organul său executiv — biroul — compus din 7—9 persoane, inclusiv secretarii. Membrii biroului comitetului orăşenesc sau raional se confirmă de comitetul regional. Primul secretar al comitetului orăşenesc sau raional se confirmă şi de C.C. al partidului. Secretarii comitetului orăşenesc sau raional trebuie să aibă un stagiu de partid de cel puţin 3 ani.

Biroul comitetului orăşenesc sau raional este obligat să raporteze la plenarele comitetului orăşenesc sau raional al partidului asupra activităţii depuse.

52. Comitetul orăşenesc sau raional organizează şi confirmă organizaţiile de bază ale partidului în întreprinderi, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective, instituţii şi sate, conduce activitatea lor şi ţine evidenţa membrilor şi candidaţilor de partid din cuprinsul oraşului sau raionului; asigură îndeplinirea fermă a directivelor partidului, desfăşurarea criticii şi autocriticii, educarea membrilor şi candidaţilor de partid în spiritul atitudinii intransigente faţă de lipsuri; organizează studiul marxism-leninismului de către membrii şi candidaţii de partid şi conduce munca de educare comunistă a oamenilor muncii; numeşte redacţia ziarului raional sau orăşenesc de partid, care lucrează sub conducerea şi controlul său, şi confirmă redacţiile ziarelor din marile întreprinderi şi instituţii; repartizează în cuprinsul oraşului sau raionului forţele şi mijloacele partidului şi administrează fondurile băneşti ale organizaţiei de partid orăşeneşti sau raionale.

Comitetul orăşenesc sau raional îndrumă activitatea organelor puterii de stat şi a organizaţiilor obşteşti orăşeneşti sau raionale prin grupele de partid din aceste organe şi organizaţii.

53. Comitetul orăşenesc sau raional informează sistematic comitetul regional al partidului şi îi prezintă, în termenele stabilite de C.C. al P.M.R., dări de seamă asupra activităţii sale.

Comitetul orăşenesc sau raional informează periodic organizaţiile de partid din oraş sau raion asupra activităţii sale.

54. In oraşele mari se creează, cu aprobarea Comitetului Central al P.M.R., organizaţii de partid raionale subordonate comitetului de partid orăşenesc respectiv.

VII
Organizaţiile de bază ale partidului

55. Organizaţiile de bază sînt temelia partidului. Organizaţiile de bază ale partidului se constituie în întreprinderi, staţiuni de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, în unităţile Forţelor Armate ale R.P.R., la sate, în instituţii, şcoli, universităţi şi în alte unităţi unde sînt cel puţin 3 membri de partid.

Acolo unde sînt mai puţin de 3 membri de partid şi există candidaţi se creează o grupă de membri şi candidaţi de partid.

Acolo unde există mai puţin de 3 membri de partid şi mai puţin de 3 utemişti se creează o grupă mixtă de partid şi U.T.M. Grupele de membri şi candidaţi de partid şi grupele mixte de partid şi U.T.M. sînt conduse de organizatori de partid numiţi de comitetul orăşenesc, raional sau de secţia politică.

Organul superior al organizaţiei de bază a partidului este adunarea generală, care se convoacă cel puţin o dată pe lună.

56. In interiorul organizaţiilor de bază cu peste 100 de membri şi candidaţi de partid se pot crea organizaţii de partid pe secţii, ateliere, sectoare, direcţii, facultăţi etc., cu aprobarea dată pentru fiecare caz în parte de comitetul orăşenesc, raional sau de secţia politică.

In interiorul organizaţiilor de partid pe atelier, pe schimb etc., precum şi în interiorul organizaţiilor de bază care numără mai puţin de 100 de membri şi candidaţi de partid pot fi create grupe de partid pe echipe, brigăzi, agregate etc., care sînt conduse de un organizator de partid ales.

57. In întreprinderea sau instituţia unde numărul membrilor şi al candidaţilor de partid este mai mare de 300 se poate constitui un comitet pentru conducerea organizaţiei de partid unice pe întreaga întreprindere sau instituţie. In acest caz, organizaţiilor de partid pe secţii, ateliere etc. li se acordă drepturi de organizaţii de bază.

Constituirea comitetelor de partid se face cu aprobarea C.C. al partidului pentru fiecare caz în parte.

58. Organizaţia de bază a partidului alege anual, în adunare generală, organul său executiv — biroul — care conduce întreaga muncă curentă a organizaţiei de bază. Biroul organizaţiei de bază se compune din cel mult 9 persoane.

In organizaţiile de bază care numără mai puţin de 10 membri de partid se alege un secretar al organizaţiei de bază şi un locţiitor al său.

Pentru a creşte şi educa mai repede pe membrii de partid în spiritul conducerii colective se acordă organizaţiilor de partid pe atelier, care au între 10—100 de membri de partid, dreptul de a alege un birou compus din 3—5 persoane, iar acelor care au peste 100 de membri de partid — un birou compus din 5—7 persoane.

Organizaţiile de bază conduse de comitete de partid aleg comitetul în adunări generale sau conferinţe. Comitetul se compune din cel mult 13 membri şi 4 supleanţi.

Biroul organizaţiei de bază sau comitetul de partid aleg cîte un secretar care trebuie să aibă un stagiu de partid de cel puţin un an pentru birou şi cel puţin doi ani pentru comitet.

Birourile şi comitetele organizaţiilor de bază se confirmă de comitetul raional sau orăşenesc al partidului.

In organizaţiile de bază care au pînă la 100 de membri de partid, munca de partid se duce de regulă de către activişti care lucrează în producţie.

59. Biroul sau comitetul organizaţiei de bază prezintă cu regularitate dări de seamă asupra activităţii sale în faţa adunării generale a organizaţiei de bază. In adunările generale de partid, biroul raportează organizaţiei asupra îndeplinirii hotărîrilor adunării generale precedente.

60. Organizaţiile de bază ale partidului leagă masele de muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali cu organele conducătoare ale partidului. Sarcinile organizaţiei de bază sînt:

a) desfăşoară munca de agitaţie şi organizatorică în mase pentru înfăptuirea chemărilor şi hotărîrilor partidului, asigură conducerea presei din întreprindere sau instituţie (ziare de uzină, gazete de perete etc.);

b) duce munca politică pentru atragerea de noi membri în partid şi se ocupă de educarea lor comunistă;

c) organizează învăţămîntul de partid al membrilor şi candidaţilor de partid şi controlează munca acestora pentru însuşirea principiilor de bază ale marxism-leninismului;

d) ţine evidenţa tuturor membrilor şi candidaţilor de partid din organizaţie şi le repartizează sarcini concrete, prin îndeplinirea cărora se asigură rolul de conducător politic al organizaţiei de partid în locul în care activează şi conducerea permanentă a organizaţiilor obşteşti şi sociale ale oamenilor muncii;

e) mobilizează masele din întreprinderi, staţiuni de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective şi întovărăşiri pentru îndeplinirea planului de producţie, întărirea disciplinei în muncă şi dezvoltarea întrecerii socialiste; mobilizează ţărănimea cu gospodărie mică şi mijlocie la lupta pentru creşterea producţiei agricole şi duce în rîndurile ţăranilor muncitori munca de convingere pentru unirea lor, pe baza liberului consimţămînt, în întovărăşiri şi gospodării agricole colective;

f) se îngrijeşte zi de zi de ridicarea nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc, luptă împotriva delăsării şi lipsei de spirit gospodăresc în administrarea întreprinderilor, staţiunilor de maşini şi tractoare, gospodăriilor agricole de stat şi gospodăriilor agricole colective, împotriva oricăror manifestări de birocratism;

g) educă membrii şi candidaţii de partid, precum şi pe ceilalţi oameni ai muncii în spiritul vigilenţei revoluţionare, al respectării stricte a secretului de partid şi de stat, în spiritul luptei necruţătoare împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze, împotriva încercărilor duşmanului de clasă de a zădărnici construirea socialismului, împotriva sabotorilor, diversioniştilor şi spionilor;

h) desfăşoară critica şi autocritica şi educă membrii şi candidaţii de partid în spiritul atitudinii neînduplecate faţă de lipsuri;

i) se îngrijeşte de educarea tineretului în spiritul ideologiei comuniste şi al moralei proletare, în spiritul internaţionalismului proletar şi al dragostei faţă de patrie şi popor, se îngrijeşte de ridicarea calificării profesionale a tineretului;

j) acordă sprijin comitetului raional, orăşenesc, secţiei politice în toată munca lor practică, participă activ la întreaga viaţă politică, economică şi culturală a ţării.

61. In vederea ridicării rolului organizaţiilor de bază ale partidului din întreprinderile de producţie şi comerţ, inclusiv staţiunile de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, şi în vederea ridicării răspunderii lor pentru starea muncii în aceste unităţi, se acordă acestor organizaţii dreptul de control asupra activităţii administraţiei.

Organizaţiile de partid din ministere şi instituţii centrale, care din cauza condiţiilor specifice de muncă ale instituţiilor de stat nu pot îndeplini funcţii de control, sînt obligate să constate şi să semnaleze lipsurile din munca ministerului, a instituţiei şi a funcţionarilor acestora, înaintînd observaţiile şi propunerile lor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi conducătorului ministerului sau instituţiei respective.

Toţi membrii de partid lucrători ai aparatului central al unui minister sau al unei instituţii fac parte dintr-o organizaţie de partid unică pe întregul minister sau pe întreaga instituţie.

Secretarii organizaţiilor de bază din ministere şi alte instituţii centrale se confirmă de Comitetul Central al partidului.

VIII
Partidul şi Uniunea Tineretului Muncitor

62. Partidul desfăşoară activitatea sa în rîndurile tineretului din R.P.R. prin Uniunea Tineretului Muncitor. U.T.M. este organizaţia unică revoluţionară a tineretului muncitor de la oraşe şi sate. Uniunea Tineretului Muncitor duce munca sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn. Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor — organul de conducere al Uniunii Tineretului Muncitor — este subordonat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, comitetul regional al U.T.M. — comitetului regional al partidului etc. Organizaţiile de partid sînt obligate să asigure conducerea permanentă, îndrumarea continuă, sprijinul şi controlul sistematic al organizaţiilor U.T.M.

63. Membrii U.T.M.-ului care devin membri sau candidaţi de partid ies din U.T.M. odată cu intrarea lor în partid, dacă nu ocupă posturi de conducere în organizaţiile U.T.M.

64. U.T.M.-ul ajută partidul în educarea comunistă a tineretului, în mobilizarea lui la lupta întregului popor muncitor pentru întărirea regimului democrat-popular şi construirea socialismului. U.T.M.-ul este principala rezervă a partidului. Organizaţiile U.T.M. trebuie să militeze activ pentru traducerea în fapt a directivelor partidului în toate domeniile construcţiei socialiste, mai ales acolo unde nu există organizaţii de bază ale partidului.

65. Organizaţiile U.T.M. au dreptul de a dezbate larg şi de a pune în faţa organizaţiilor de partid respective toate problemele muncii întreprinderii, staţiunii de maşini şi tractoare, gospodăriei agricole de stat, gospodăriei agricole colective, instituţiei etc. în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestor unităţi şi a acordării ajutorului pentru îmbunătăţirea activităţii lor, pentru organizarea întrecerii socialiste şi a campaniilor de masă.

IX
Organizaţiile de partid din Forţele Armate ale R.P.R.

66. Conducerea muncii de partid în Forţele Armate ale R.P.R. se înfăptuieşte prin Direcţia Superioară Politică a Armatei, care lucrează cu drepturi de secţie a C.C. al P.M.R.

Organizaţiile de partid din Forţele Armate ale R.P.R. activează pe baza regulamentelor aprobate de C.C. al partidului.

67. Şefii direcţiilor politice ale regiunilor militare şi ale comandamentelor de armă trebuie să aibă un stagiu de partid de cel puţin 5 ani, iar şefii secţiilor politice ale diviziilor şi brigăzilor — de cel puţin 3 ani.

68. Organele politice din Forţele Armate sînt obligate să ţină o legătură strînsă cu organele locale de partid prin participarea permanentă a conducătorilor lor la activitatea comitetelor de partid. Şefii organelor politice sînt obligaţi să prezinte sistematic comitetelor locale ale partidului rapoarte asupra muncii politice în unităţile Forţelor Armate.

X
Grupele de partid din organele puterii de stat şi organizaţiile de masă

69. In scopul înfăptuirii rolului conducător al partidului, al asigurării conducerii de către partid a organizaţiilor de masă şi a organelor alese ale puterii de stat — la toate congresele, consfătuirile şi în organele alese ale puterii de stat, ale organizaţiilor sindicale, cooperatiste şi ale celorlalte organizaţii de masă unde sînt cel puţin 3 membri de partid, se organizează grupe de partid. Sarcina acestor grupe de partid este de a asigura creşterea influenţei partidului şi promovarea politicii sale în rîndurile celor fără partid, de a întări disciplina de partid şi de stat, de a lupta împotriva birocratismului, de a antrena masele la lupta pentru realizarea sarcinilor trasate de partid, de a controla executarea de către aceste organizaţii a hotărîrilor partidului şi guvernului. Pentru activitatea curentă grupa alege un secretar.

70. Grupele de partid se subordonează organelor de partid corespunzătoare: Comitetului Central al partidului, comitetului regional, comitetului orăşenesc sau raional. In întreaga lor activitate, grupele de partid sînt obligate să se călăuzească după hotărîrile organelor conducătoare de partid şi să le aplice cu stricteţe. Ele raportează organelor conducătoare de partid asupra activităţii lor.

XI
Mijloacele băneşti ale partidului

71. Mijloacele băneşti ale partidului provin din cotizaţiile membrilor şi candidaţilor de partid, din veniturile întreprinderilor partidului şi din alte încasări.

72. Cotizaţiile lunare pentru membrii şi candidaţii de partid se stabilesc în felul următor:

Cei cu un venit lunar	
pînă la 500 lei	plătesc 0,50%
de la 501 la 1000 lei	„ 0,75%
„ „ 1001 „ 2000 „	„ 1%
„ „ 2001 „ 3000 „	„ 2%
„ „ 3000 lei în sus	„ 3%

73. Cei care sînt primiţi în rîndurile candidaţilor de partid tesc o cotizaţie de intrare de 2% din venitul lor lunar.

Adunări consacrate aniversării proclamării Republicii Populare Romîne

In întreprinderile şi instituţiile din întreaga ţară au avut loc joi după amiază adunări consacrate zilei de 30 Decembrie, aniversarea proclamării Republicii Populare Romîne.

Participînd la adunări, oamenii muncii au vorbit cu mîndrie despre succesele lor de fiecare zi, despre realizările obţinute în ultimii 8 ani în opera de transformare socialistă a ţării noastre. Ei şi-au exprimat cu înflăcărare hotărîrea de a duce mai departe aceste realizări, aplicînd cu consecvenţă sarcinile trasate de cel de al 2-lea Congres al P.M.R.

La adunarea festivă a muncitorilor complexului C.F.R. „Griviţa Roşie", a vorbit tov. Vasile Popescu, prim secretar al Comitetului raional P.M.R. Griviţa Roşie.

Adunări asemănătoare au mai avut loc şi la Depoul C.F.R. „Chivu Stoica", fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej", uzinele „Boleslaw Bierut", uzinele „Metalurgice Griviţa", filatura „Dacia", etc.

La adunarea care a avut loc la uzinele metalurgice „Vasile Roaită" a luat cuvîntul, din partea comitetului de partid al raionului 23 August tov. ing. Paul Petrescu.

Şi în schelele petrolifere, rafinăriile, întreprinderile şi uzinele din regiunea şi oraşul Ploeşti, au avut loc adunări festive consacrate zilei de 30 Decembrie.

La adunarea festivă organizată la uzina de utilaj petrolifer „1 Mai" din Ploeşti, în faţa a peste 2.000 metalurgişti, tov. Gheorghe Bădulescu, secretar al comitetului regional de partid, a ţinut conferinţa „8 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne".

(Agerpres).

—o—

CĂRŢI NOI

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ŞI ARTA

IERONIM ŞERBU: Nunta în stepă.
200 pagini *2 lei*

IN EDITURA TINERETULUI

IOACHIM BOTEZ: De azi şi de demult.
228 pagini *3.20 lei*

EDMOND ROSTAND: Cyrano de Bergerac (în romineşte de Mihai Codreanu).
264 pagini *5,75 lei*

IN EDITURA CARTEA RUSA

EDUARD VILDE: Insula lacrimilor.
152 pagini *2.05 lei*

Vizitele delegaţiilor partidelor frăţeşti

Joi dimineaţa tovarăşii I. V. Kapitonov, prim secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S. şi A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, membri ai delegaţiei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la cel de al 2-lea Congres al P.M.R., au făcut o vizită la Prezidiul Marii Adunări Naţionale.

Membrii delegaţiei au fost însoţiţi de tovarăşii S. Bughici şi V. Malinschi.

La Prezidiul Marii Adunări Naţionale oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Tovarăşii I. V. Kapitonov, prim secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S. şi A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, membri ai delegaţiei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la cel de al 2-lea Congres al P.M.R., au vizitat joi la amiază Galeria Naţională de la Muzeul de Artă al R.P.R.

Tovarăşii I. V. Kapitonov şi A. A. Epişev au fost însoţiţi de tovarăşii S. Bughici şi V. Malinschi.

La Muzeul de Artă al R.P.R. oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R.

In cursul zilei de joi, delegaţiile partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din R. P. D. Coreeană, R. P. Albania, Elveţia, statul Israel, Argentina, Norvegia, Siria şi Liban, Canada, Danemarca şi Iran, care au participat la lucrările celui de al 2-lea Congres al P.M.R., au vizitat rafinăria nr. 1 din Ploeşti. Oaspeţii au fost însoţiţi de tov. Emil Popa şi Carol Loncear.

La rafinărie delegaţii au fost întîmpinaţi de tov. Gh. Bădulescu, secretar al Comitetului regional de partid şi membrii conducerii rafinăriei, tehnicieni şi muncitori.

Membrii delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti au vizitat apoi muzeul de la Doftana.

Plecarea unor delegaţii

Tovarăşul Mátyás Rákosi, prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, conducătorul delegaţiei Partidului celor ce muncesc din Ungaria care a participat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R., a părăsit Capitala.

La plecare, în gara Băneasa, tovarăşul Mátyás Rákosi a fost salutat de tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chişinevschi, Al. Moghioroş, C. Pîrvulescu, Constanţa Crăciun, M. Mujic, Ghizela Vass, Fl. Dănălache şi alţii.

★

Miercuri seara au părăsit Capitala tovarăşii Rudolf Richter, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria şi Ienö Kostman, membru al C.C. al Partidului Comunist din Austria, redactor-şef adjunct al ziarului „Osterreichische Volksstimme", membrii delegaţiei Partidului Comunist din Austria care au participat la lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

★

De asemenea a părăsit Capitala delegatul Partidului Comunist din Suedia, Knut Bäckström, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist din Suedia, care a participat ca invitat la lucrările celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

★

Joi dimineaţa a părăsit Capitala tovarăşul Ralph Palme Dutt, vicepreşedinte al Partidului Comunist din Marea Britanie, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Britanic, care a participat ca delegat al Partidului Comunist din Marea Britanie la lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat la plecare de tovarăşii Al. Moghioroş, I. Pas, A. Bunaciu şi I. Dumitru.

Joi dimineaţa au părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, membrii delegaţiei Partidului Muncitoresc Unit Polonez care a luat parte la lucrările celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarăşii: Zenon Novak, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Polone şi Felix Lorek, prim-secretar al Comitetului voevodal din Zelona Gora al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

La plecare, în Gara de Nord, oaspeţii au fost salutaţi de tovarăşii Miron Constantinescu, Petre Borilă, D. Coliu, Augustin Alexa, Eugen Alexe, activişti de partid şi oameni ai muncii.

★

Joi dimineaţa au părăsit ţara noastră tovarăşii Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, Pencio Kubadinski, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, secretar al Comitetului regional de partid Russe şi Iordan Katrandjiev, preşedintele Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, membrii delegaţiei Partidului Comunist din Bulgaria, invitată să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

La plecare, membrii delegaţiei au fost salutaţi de tovarăşii I. Chişinevschi şi Al. Drăghici.

★

De asemenea, a părăsit ţara tovarăşul Dominique Urbany, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg, care a participat ca invitat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

★

Joi seara, au părăsit Capitala tovarăşii Mekis Iozsef, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Nagy Iozsefne, membru al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, ministrul Industriei Uşoare, membri ai delegaţiei Partidului celor ce muncesc din Ungaria care au participat ca invitaţi la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

★

Joi seara au părăsit Capitala tovarăşii Vaclav Kopecky, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Frantisek Zupka, membru al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. Cehoslovacă, membri ai delegaţiei Partidului Comunist Cehoslovac, Léon Mauvais, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, Victor Michaut, membru al C.C. al Partidului Comunist Francez, membri ai delegaţiei Partidului Comunist Francez, Giovanni Roveda, membru al Direcţiei Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, senator, delegatul Partidului Comunist Italian, Renè Auguste Beelen, membru în Biroul Politic, membru al Secretariatului naţional al Partidului Comunist din Belgia, conducătorul delegaţiei Partidului Comunist din Belgia, şi Spadaro Ruggero, membru al Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Triest, delegat al Partidului Comunist din Triest, care au participat la lucrările celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

La plecare, în gara Băneasa, oaspeţii au fost salutaţi de tovarăşii Al. Moghioroş, M. Constantinescu, St. Voitec, S Bughici, C. Doncea, G Vasilichi, M. Roşianu, Liuba Chişinevschi, A. Mălnăşan.

Era de asemenea de faţă J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace.

Spectacol de gală cu opera „Aida"

Joi seara a avut loc la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. un spectacol de gală cu opera „Aida" de Giuseppe Verdi, dat în cinstea delegaţiilor la cel de al II-lea Congres al P.M.R.

La spectacol au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, delegaţi şi invitaţi la Congres.

Au asistat membri ai delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti care au participat ca invitate la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

(Agerpres)

—o—

Vacanţa de iarnă a pionierilor şi şcolarilor

Vacanţa de iarnă a pionierilor şi şcolarilor se va desfăşura între 1—10 ianuarie 1956. In Capitală, în grădiniţele de copii, şcolile elementare, de 7 ani şi medii teoretice se vor organiza serate literare, seri de basm, seri de poezii şi cîntece, simpozioane, întîlniri cu muncitorii fruntaşi, scriitori, artişti şi compozitori, concursuri sportive, vizitarea de expoziţii şi muzee, excursii în oraş şi împrejurimi, reuniuni pioniereşti, carnavaluri, etc.

De asemenea, în fiecare şcoală se va organiza serbarea pomului de iarnă. Cercul pedagogic al profesorilor de desen, sub îndrumarea comitetului sindical orăşenesc şi a secţiei de învăţămînt a Capitalei, a început să transforme clubul muncitorilor din învăţămînt într-un palat al basmelor, unde vor avea loc tot felul de manifestări şi surprize pentru şcolari.

In perioada vacanţei de iarnă, pionierii şi elevii şcolilor din Capitală vor avea prilejul să vizioneze numeroase filme şi spectacole. C.C. al U.T.M., în colaborare cu direcţia generală cinematografică va organiza între 3—8 ianuarie la cinematografele Maxim Gorki, Al. Popov, Al. Sahia şi Mioriţa un ciclu de filme pentru elevii şcolilor din toate raioanele Capitalei. La aceste cinematografe vor rula cu acest prilej filmele: „Doi prieteni", „Eu şi bunicul", „Misterul lacului din munţi", „Antilopa de aur", „Aliosa Ptiţin", „Merele de aur".

Pentru vacanţa de iarnă a şcolarilor, la Casa de Cultură a Sindicatelor a fost amenajată şi o sală specială în care pionierii şi şcolarii îşi vor putea petrece în mod plăcut şi instructiv zilele de vacanţă. In această sală se vor organiza pentru copii, ghicitori literare, povestiri turistice, etc. Totodată ei vor avea posibilitatea să vizioneze numeroase filme, printre care: „Crăiasa broscuţă", „Călătorii veseli", „Copiii fericiţi", „Epava din largul mării", „Eu şi bunicul", „Povestea din pădure", „Neastimpăratul" şi altele.

Cel de al XVII-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia

STOCKHOLM (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 28 decembrie s-a deschis la Suhlna, suburbie a Stockholmului, cel de al XVII-lea Congres ordinar al Partidului Comunist din Suedia. La Congres participă aproximativ 300 de delegaţi. Iau parte de asemenea oaspeţi din străinătate — reprezentanţi ai partidelor frăţeşti comuniste şi muncitoreşti din ţări de democraţie populară, din Republica Federală Germană, Franţa, Belgia, Austria, Danemarca, Finlanda, Norvegia şi Islanda.

In numele Comitetului Central, Congresul a fost deschis de Gustav Johanssohn, redactor şef al ziarului „Ny Dag". A fost aprobată următoarea ordine de zi a Congresului: 1) Raportul de activitate al Comitetului Central; 2) Raportul de activitate al Comisiei de Revizie; 3) Modificări în statutul partidului; 4) Presa de partid şi apropiata campanie electorală; 5) Alegerea organelor conducătoare ale partidului.

La primul punct de pe ordinea de zi a luat cuvîntul Hilding Hagberg, preşedintele Partidului Comunist din Suedia, care a prezentat raportul de activitate al Comitetului Central.

După încheierea raportului prezentat de Hagberg, preşedintele şedinţei a anunţat în aplauzele celor prezenţi că pe adresa Congresului a sosit un mesaj de salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a dat citire mesajului.

Congresul îşi continuă lucrările.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *In seara de 27 decembrie a avut loc la Casa armatei din oraşul Plovdiv (R. P. Bulgaria) un concert al orchestrei simfonice de stat din Plovdiv, dirijată de dirijorul romîn Edgar Cosma, care se află în turneu în R.P. Bulgaria. Publicul a aplaudat cu căldură pe dirijorul romîn (A.T.B.)*

● *La invitaţia guvernului Uniunii Birmane, în cursul lunii ianuarie, Sun Cin-lin, vicepreşedinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, va vizita Birmania. (China Nouă)*

● *In cadrul şedinţei din 21 decembrie 1955, Comitetul Central al Partidului Muncii din Albania şi Consiliul de Miniştri al R. P. Albania au aprobat planul de stat pentru dezvoltarea economică şi culturală a R.P. Albania pe anul 1956. (A.T.A.)*

● *La 28 decembrie, autorităţile din Sunciun au eliberat trei soldaţi francezi luaţi prizonieri în provincia Iunnan în luna martie a anului 1951, în cursul unei operaţiuni de curăţire efectuată de forţele armate chineze împotriva rămăşiţelor bandelor ciankaişiste din districtul Kinpin (provincia Iunnan) (China Nouă)*

● *La 28 decembrie, forţele militare şi poliţieneşti franceze din Algeria au ucis 14 persoane în cursul unor ciocniri care s-au produs în cîteva oraşe din ţară. Guvernul francez a hotărît să trimită în Algeria noi trupe. Astfel în cursul zilei de 29 decembrie va sosi din Indochina un grup de 230 soldaţi. Alte grupuri de militari vor sosi în următoarele săptămîni. (Associated Press).*

● *După cum anunţă ziarul „Al-Aiam", la Amman a avut loc o conferinţă a reprezentanţilor partidelor şi organizaţiilor politice din Iordania. Participanţii la conferinţă au cerut ca guvernul să condamne cu hotărîre pactul militar de la Bagdad, să asigure ţinerea unor alegeri libere în ţară, să dea în judecată persoanele care au trăs împotriva participanţilor la demonstraţii, şi să facă o declaraţie cu privire la solidaritatea Iordaniei cu toate ţările arabe care luptă împotriva pactelor imperialiste. (TASS).*

● *In oraşul Freetown (capitala coloniei britanice Sierra Leone de pe coasta de vest a Africii) populaţia continuă demonstraţiile împotriva încercării autorităţilor de a aplica impozite excesive. In ultimele trei zile au avut loc incidente grave în cursul cărora poliţia a deschis focul împotriva manifestanţilor. Cinci persoane au fost ucise, iar alte trei rănite. Potrivit relatărilor autorităţilor, pînă în prezent în cursul ciocnirilor dintre populaţie şi poliţie au fost ucise 200 persoane. (France Presse).*

● *După cum relatează „Ministry of Labor Gazette" (organ al Ministerului Muncii), în primele 11 luni ale anului 1955, în Anglia, datorită grevelor s-au „pierdut" 3.634.000 zile muncă. La greve au participat aproximativ 640.000 de muncitori, care au cerut majorarea salariilor şi îmbunătăţirea condiţiilor de muncă. Cele mai multe greve s-au înregistrat în industria cărbunelui şi în transport. (Agerpres).*

ŞESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Relaţiile prieteneşti ale U.R.S.S. cu India, Birmania şi Afganistanul reprezintă un triumf al principiilor coexistenţei paşnice

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La şedinţa comună a Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor din dimineaţa zilei de 29 decembrie au asistat numeroşi oaspeţi — reprezentanţi ai oamenilor muncii din Moscova, membri ai corpului diplomatic, ziarişti sovietici şi străini. In lojile Prezidiului au luat loc conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic, miniştri.

La şedinţă au asistat delegaţiile parlamentare ale R.P. Polone şi Iranului, care vizitează Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi delegaţia guvernamentală a R.P.D. Coreene, care este în trecere prin Moscova.

Asistenţa a ascultat cu mare interes raportul lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., cu privire la vizita delegaţiei guvernamentale sovietice în India, Birmania şi Afganistan.

Cuvîntarea lui Bulganin a fost deseori întreruptă de aplauze.

După raportul lui N. A. Bulganin s-a dat cuvîntul lui N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. La începutul cuvîntării sale, N. S. Hruşciov a declarat că este întrutotul de acord cu toate tezele raportului lui N. A. Bulganin.

N. S. Hruşciov a menţionat că delegaţia guvernamentală sovietică a primit cu mare satisfacţie invitaţiile guvernelor Indiei, Birmaniei şi Afganistanului de a vizita ţările lor.

In continuare, N. S. Hruşciov a analizat principiile egalităţii în drepturi şi ale suveranităţii, pe baza cărora Uniunea Sovietică îşi întemeiază relaţiile cu ţările străine.

Raportul prezentat de N. A. Bulganin

Tovarăşi deputaţi!

Actuala sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. îşi desfăşoară lucrările la sfîrşitul anului 1955 — un an de mari evenimente internaţionale care au dus la schimbări de seamă în relaţiile dintre state.

Anul care se apropie de sfîrşit va rămîne în istorie ca anul unei anumite cotituri în situaţia internaţională încordată care s-a creat în ultima vreme. In realizarea acestei cotituri un mare merit revine eforturilor Uniunii Sovietice îndreptate spre asigurarea păcii şi securităţii popoarelor, spre întărirea încrederii între state şi dezvoltarea unor largi legături politice, economice şi culturale între ţări, indiferent de orînduirea lor socială şi politică.

Pentru politica externă sovietică, anul 1955 a fost anul unei lupte deosebit de active şi perseverente pentru întărirea păcii, pentru atenuarea încordării internaţionale, pentru lărgirea colaborării între popoare şi state. Astăzi, nimeni nu poate nega că eforturile întreprinse în această direcţie de Uniunea Sovietică au fost încununate de succese importante.

Fără îndoială că dezvoltarea prieteniei şi colaborării Uniunii Sovietice [cu] India, Birmania şi Afganistan, ţări pe care împreună cu tovarăşul N. S. Hruşciov le-am vizitat recent, a constituit o mare contribuţie la cauza întăririi păcii. Această vizită este o manifestare grăitoare a politicii externe de pace a statului sovietic şi o încheiere demnă de anul 1955, bogat în evenimente internaţionale importante. (aplauze).

Un rezultat direct al călătoriei noastre în India, Birmania şi Afganistan l-a constituit întărirea şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi colaborare între Uniunea Sovietică şi aceste ţări, apropierea continuă a poporului sovietic de marele popor indian, de popoarele Birmaniei şi Afganistanului. Insemnătatea acestei călătorii nu se rezumă însă numai la atît.

Această călătorie a căpătat o mare însemnătate internaţională care constă în primul rînd în aceea că a fost confirmată din nou justeţea principiului leninist fundamental al politicii externe a Uniunii Sovietice — principiul coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme social-politice diferite. Călătoria a arătat în mod grăitor şi convingător că acest principiu este o bază de nădejde pentru consolidarea păcii şi securităţii popoarelor, pentru întărirea încrederii în relaţiile dintre state.

In Asia şi în întregul Orient se prăbuşeşte sistemul colonial

[Se] ştie că în viaţa internaţională [î]n zilele noastre capătă o importanţă [t]ot mai mare ţările Asiei în care trăieşte peste jumătate din populaţia globului pămîntesc. Veacuri de-a rîndul populaţia multor ţări asiatice a îndurat, iar unele popoare îndură şi astăzi jugul colonial apăsător. Căutînd să-şi justifice politica şi dominaţia asupra popoarelor Asiei, colonialiştii au încercat şi încearcă să prezinte aceste popoare drept înapoiate din punct de vedere cultural şi social. Nu trebuie să se uite însă că dezvoltarea istorică a popoarelor Asiei a început mult înainte ca popoarele europene să fi păşit pe arena istoriei.

Dacă în ultimile veacuri, dezvoltarea socială şi politică a Asiei a fost frînată şi a rămas în urmă, vina pentru aceasta nu o poartă popoarele Asiei, ci colonialiştii care au instituit în ţările Asiei şi nu numai în ţările Asiei, ci şi în Africa, un sistem de guvernare bazat pe violenţă, jaf şi exploatare necruţătoare a populaţiei. Acest sistem aduce colonialiştilor bogăţii fabuloase, dar pentru popoarele asuprite din Asia şi Africa el înseamnă mizerie şi suferinţe grele.

Această situaţie s-a menţinut vreme îndelungată, dar nu putea fi veşnică. Pentru oricine care cunoaşte cît de cît legile dezvoltării sociale era limpede că în ţările Asiei se va dezvolta inevitabil mişcarea de eliberare naţională şi că ea va căpăta o amploare tot mai mare. Aşa s-a şi întîmplat. Popoarele Asiei au început să se trezească şi să-şi îndrepte spinarea. La această măreaţă trezire a contribuit Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie din ţara noastră şi slăbirea puterilor coloniale ca urmare a primului şi în special a celui de al doilea război mondial.

Vorbind despre ţările răsăritului, marele nostru învăţător V. I. Lenin a relevat în repetate rînduri că masele populare din aceste ţări se vor ridica inevitabil pentru a pune capăt situaţiei lor de inferioritate şi pentru a deveni participanţi independenţi la o viaţă nouă, şi creatorii acestei vieţi noi. Va sosi timpul, a spus Lenin, cînd sutele de milioane de oameni din Asia vor deveni un factor activ al istoriei mondiale şi vor participa la hotărîrea destinelor întregii omeniri. Acest timp a sosit. Astăzi sîntem martorii prăbuşirii sistemului colonial în Asia şi în întregul Orient.

Marele popor chinez, condus de Partidul Comunist Chinez, a dus ţara pe calea largă a renaşterii naţionale şi a independenţei, pe calea construirii societăţii socialiste. Victoria istorică a poporului chinez a exercitat o uriaşă influenţă asupra întregii situaţii din Asia şi din Orient. Ea a dat o nouă amploare mişcării de eliberare naţională a popoarelor din ţările coloniale şi dependente.

Au scuturat jugul regimului colonial popoarele marii Indii şi popoarele Birmaniei. Insufleţite de năzuinţa spre renaşterea şi reînnoirea ţărilor lor, aceste popoare au intrat în prezent într-o perioadă de dezvoltare economică şi de stat independentă.

Pe calea libertăţii şi independenţei au păşit Indonezia şi o serie de alte ţări din Orient.

Ia amploare mişcarea pentru întărirea independenţei naţionale în ţările arabe. Popoarele Africii duc o luptă activă pentru eliberarea lor.

Prietenia şi colaborarea sovieto-indiană, un factor de cea mai mare importanţă pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor

Tovarăşi deputaţi! N. S. Hruşciov şi cu mine am stat în India trei săptămîni. In tot acest timp, începînd din clipa cînd am păşit pentru prima oară pe pămîntul Indiei şi pînă la plecarea din această ţară ospitalieră, am fost înconjuraţi de prietenia şi dragostea poporului indian, care a manifestat faţă de noi cele mai calde sentimente de prietenie şi care a salutat cu entuziasm prin noi, Uniunea Sovietică. (aplauze prelungite). Călătoria noastră în India poate fi denumită o întîlnire cu marele popor indian. (aplauze).

Plecînd în India noi ştiam că aceasta ne este o ţară prietenă şi că ne aşteaptă o primire caldă. Dar ceea ce am văzut şi am auzit a depăşit toate aşteptările noastre. Cînd am coborît din avion la sosirea la Delhi, ne-am întîlnit cu persoanele care ne-au întîmpinat, în frunte cu primul ministru dl. Nehru şi mase de necuprins de oameni, am auzit vuietul neîntrerupt al multe mii de glasuri care scandau în limba maternă cuvinte necunoscute nouă. Dar era limpede că acestea sînt cuvinte de prietenie şi bucurie — atît de cald şi sincer răsunau ele. Am simţit că am sosit la adevăraţi prieteni ai poporului sovietic, la fraţi de ai noştri. (aplauze furtunoase, prelungite).

In piaţa Ramlila din Delhi, aproape 1.000.000 de oameni au venit să se întîlnească cu noi. Era un spectacol de neuitat. Marea piaţă fremăta, din toate colţurile ei se auzeau cuvinte de salut. Pe pancarte noi am citit cuvinte scrise în limba rusă: „Indienii şi ruşii sînt fraţi!" (aplauze). „Trăiască prietenia indo-sovietică!" (aplauze), „Trăiască pacea în întreaga lume!" (aplauze), „Bine a[ţ]i venit, oaspeţi dragi din Uniunea S[o]vietică!" (aplauze). Aceste cuvinte d[e] salut izvorau din adîncul inimii [p]oporului indian.

[N]e-am dat seama cu mîndrie că [...]ziasmul cu care ne-a primit po[...]l indian se referă la glorioasa [...]tră patrie, la marele popor so[...], care sub conducerea Partidu[...]u Comunist, înfăptuind Marea [...]ţie Socialistă din Octombrie a [...]t numeroşii duşmani externi şi interni şi urmînd în mod ferm linia generală a partidului nostru, a construit primul stat socialist din lume. (aplauze).

In persoana noastră poporul indian a salutat călduros popoarele Uniunii Sovietice care în lupta aprigă împotriva hoardelor fasciste în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei şi-au salvgardat cuceririle, iar în prezent ducînd o muncă constructivă, dîrză, construiesc o societate nouă, societatea comunistă. (aplauze).

Ne-am convins că realizările ţării noastre, succesele şi victoriile ei sînt apropiate şi pe înţelesul poporului indian, că el le salută cu căldură din toată inima.

Nu ne putem aminti fără emoţie de întîlnirile cu poporul indian la Bombay, Puna, Coimbator, Bangalore, Madras, Jaipur, Srinagar şi în alte oraşe. Dar impresia cea mai vie, de neuitat ne-a lăsat-o întîlnirea cu populaţia din Calcutta. Incă cu cîteva zile înainte de venirea noastră aici au început să sosească oameni din oraşele şi satele învecinate. La Calcutta a sosit şi primul ministru, dl. Nehru. Ziarele au scris apoi că pe străzile oraşului ne-au întîmpinat peste 3 milioane de oameni. Aceasta era o mare de oameni care se frămînta şi fremăta. Şi aici am auzit cuvinte calde de salut, cuvinte de prietenie şi dragoste la adresa Uniunii Sovietice. Ni s-a povestit că mulţi dintre participanţii la mitingul care a avut loc la Calcutta au venit în piaţă din ajun, pentru a ocupa loc mai aproape de tribună.

Această manifestare a sentimentelor de prietenie faţă de noi, reprezentanţii poporului sovietic, am remarcat-o nu numai în oraşele mari, ci şi în localităţile mici unde bărbaţi, femei, bătrîni şi copii ne ieşeau în cale pentru a ne întîmpina şi saluta. Şi aici am auzit exclamaţii pline de bucurie în cinstea ţării noastre.

Ne-a făcut o adîncă impresie întîlnirea cu membrii parlamentului indian care ne-au primit cu multă căldură şi au ascultat cu multă atenţie cuvîntările noastre, aplaudîndu-le cu însufleţire. Ne-au întîmpinat cu căldură şi ospitalitate oamenii de stat ai Indiei şi guvernele statelor care le-am vizitat; ei au manifestat multă grijă pentru ca vizita noastră în India să fie plăcută şi utilă.

La Delhi am fost oaspeţii preşedintelui Indiei, dl. Prasad. Am locuit la reşedinţa sa. Dl. Prasad a făcut multe pentru ca eu cu tovarăşul Hruşciov şi tovarăşii care ne-au însoţit să ne simţim bine şi confortabil la reşedinţa sa. Am avut cîteva convorbiri cu dl. Prasad. I-am remis mesajul preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., tovarăşul K. E. Voroşilov. Dl. Prasad şi-a exprimat recunoştinţa sa profundă pentru acest mesaj şi ne-a remis un mesaj de răspuns spre a fi înmînat tovarăşului K. E. Voroşilov.

Am avut întîlniri cu vicepreşedintele Indiei, dl. Radhakrishnan — remarcabil om de stat care ca preşedinte al parlamentului ne-a întîmpinat cu căldură şi a spus multe lucruri bune în cuvîntarea sa despre Uniunea Sovietică.

Trebuie să vorbesc în mod deosebit despre întîlnirile noastre cu primul ministru al Indiei dl. Nehru, eminent om de stat al epocii noastre. (aplauze prelungite). Toate întîlnirile noastre cu dl. Nehru au fost pătrunse de un sentiment sincer de prietenie. Oriunde eram simţeam permanent atenţia şi grija sa pentru noi.

Popoarele Uniunii Birmane şi Afganistanului cu care ne-am întîlnit mai tîrziu, au manifestat de asemenea sentimente calde şi sincere de dragoste şi prietenie faţă de poporul sovietic.

In oraşele şi satele din Birmania, la Kabul, capitala Afganistanului, populaţia a salutat cu bucurie şi simpatie prin noi Uniunea Sovietică şi poporul sovietic.

La Delhi şi în alte oraşe din India, la Rangoon şi la Kabul s-a spus că pînă în prezent aceste oraşe n-au cunoscut asemenea primiri prieteneşti şi grandioase ca întîlnirea cu noi — reprezentanţii Uniunii Sovietice şi poporului sovietic.

In timpul vizitei noastre în India am luat cunoştinţă de numeroase laturi ale vieţii poporului indian. Guvernul Indiei ne-a acordat posibilitatea să vizităm răsăritul, sudul, apusul acestei ţări. Cu avionul nostru sovietic Il-14, construit de Serghei Vladimirovici Iliuşin, am străbătut 22.500 km. printre care numai în India aproape 10.000 de km. Am vizitat diferite regiuni ale Indiei, o mulţime de oraşe şi sate, şantiere de construcţii şi întreprinderi industriale. Am vizitat ferme agricole de stat, numeroase instituţii culturale, am luat cunoştinţă de minunatele monumente ale culturii vechi şi bogate a Indiei.

In decurs de aproape două veacuri, India a fost stăpînită de colonialiştii englezi şi pentru ei această ţară bogată a fost o anexă agrară şi de materii prime a metropolei, o piaţă de desfacere a produselor industriale. Fireşte că englezii nu tindeau să dezvolte industria indiană. Astfel procedează toţi colonialiştii al căror ţel rezidă în a stoarce din colonii cît mai multe profituri şi a nu da în schimb nimic sau aproape nimic.

Eliberîndu-se de sub jugul colonialiştilor şi restabilindu-şi independenţa, poporul Indiei a trecut sub conducerea guvernului său la dezvoltarea economiei ţării. Pe această cale au fost obţinute primele succese. Am vizitat şi am luat cunoştinţă de principala regiune industrială a Indiei, creată în ultimii ani. Ea este situată în valea rîului Damodar, acolo unde se întîlnesc statele Bihar şi Bengalul de vest. Aci este situată o parte a industriei metalurgice, de construcţii de maşini şi chimice a Indiei, se găsesc minele şi exploatările miniere ale Indiei.

In oraşul Cittarandjan am cunoscut îndeaproape noua uzină pentru construcţia de locomotive. Această întreprindere de stat a început să producă locomotive în 1950. In timpul vizitei noastre, uzina a produs cea de a 300-a locomotivă. Indienii se mîndresc cu această uzină şi o consideră prima întreprindere de construcţii de maşini din ţară. Arătîndu-ne uzina inginerii au subliniat îndeosebi că peste 80 la sută din piesele de schimb pentru locomotive se fabrică chiar în uzină.

Am vizitat de asemenea uzina de îngrăşăminte artificiale din oraşul Sindri. Aceasta este de asemenea o nouă întreprindere de stat care joacă un rol important în economia Indiei, a cărei agricultură duce mare lipsă de îngrăşăminte minerale. Oraşul Sindri care a răsărit lîngă uzină există abia de 4—5 ani.

India este o ţară agricolă. Peste trei pătrimi din populaţia ei se ocupă cu agricultura. Una din cele mai importante probleme legate de dezvoltarea producţiei agricole a Indiei o constituie irigaţia artificială a ogoarelor. Ogoarele neirigate dau recolte scăzute şi guvernul Indiei face mult pentru a crea un puternic sistem de irigaţii.

Noi am luat cunoştinţă îndeaproape de una din cele mai mari construcţii din India — sistemul Bhakra Nangal unde se construieşte un mare baraj şi va fi construită o centrală electrică. Această mare construcţie a fost concepută amplu cu curaj, au fost rezolvate într-un mod interesant o serie de probleme tehnice.

Cel mai interesant este însă ceea ce am văzut aci: măreţul entuziasm în muncă al oamenilor — muncitori şi ingineri care înalţă această construcţie. Şantierul Bhakra-Nangal ne-a amintit de atmosfera din primul nostru cincinal cînd cream primele noastre întreprinderi puternice.

Guvernul Indiei caută căi pentru avîntul producţiei agricole în cadrul folosirii private a pămîntului. In acest scop guvernul promovează la sate măsuri care au primit denumirea de „programul dezvoltării obşteşti" şi „programul sprijinirii dezvoltării naţionale". Ni s-a spus că aceste programe îmbrăţişează în prezent aproape 20 la sută din satele Indiei şi că în cel de al doilea plan cincinal se prevede extinderea acestui sistem de dezvoltare agricolă asupra întregii ţări.

Am vizitat o serie de ferme agricole de stat. Acestea sînt întreprinderi nu prea mari, bine organizate care după părerea noastră îşi vor îndeplini desigur rolul lor pozitiv de gospodării experimentale.

Aflîndu-ne în India ne-am convins că poporul indian, care s-a eliberat de sub jugul colonialiştilor, este capabil să păşească cu curaj înainte pe calea progresului industrial, pe calea creării unui stat independent din punct de vedere economic. In acelaşi timp noi ne-am convins din nou de năzuinţa profundă a poporului indian spre pace şi colaborare cu alte ţări.

Chiar vizita în Uniunea Sovietică, în vara acestui an, a primului ministru al Indiei, dl. Nehru, a arătat comunitatea de interese a Uniunii Sovietice şi Indiei în lupta pentru pace şi colaborare internaţională, ceea ce şi-a găsit expresia în prima declaraţie comună sovieto-indiană din 22 iunie anul acesta semnată la Moscova.

In timpul convorbirilor noastre cu primul ministru dl. Nehru şi cu alţi oameni de stat din India, care au avut loc în timpul şederii noastre la Delhi, am avut un nou schimb de păreri atît în problemele lărgirii continue a colaborării prieteneşti dintre Uniunea Sovietică şi India, cît şi în cele mai importante probleme internaţionale. Rezultatul tratativelor noastre cu dl. Nehru şi cu alţi oameni de stat din India l-a constituit declaraţia comună sovieto-indiană, semnată la 13 decembrie.

In acest document istoric, care are o mare însemnătate internaţională, cele două guverne şi-au confirmat ataşamentul faţă de principiile respectării reciproce a integrităţii teritoriale şi suveranităţii, ale neagresiunii, ale neamestecului în treburile interne din orice fel de motive cu caracter economic, politic sau ideologic, ale egalităţii şi avantajului reciproc, ale coexistenţei paşnice.

Aceste principii sînt o bază de nădejde pentru coexistenţa paşnică a statelor cu sisteme social-politice diferite. Guvernul sovietic consideră că adoptarea acestor principii şi de către alte ţări, inclusiv de către Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa, ar contribui la slăbirea continuă a încordării internaţionale şi la stabilirea încrederii necesare între popoare.

In declaraţia semnată la Delhi, guvernele sovietic şi indian au condamnat cursa înarmărilor care se desfăşoară în prezent şi care ia proporţii tot mai periculoase şi s-au pronunţat în unanimitate pentru încetarea ei, pentru eliberarea popoarelor de povara grea a cheltuielilor militare. Dîndu-şi pe deplin seama de primejdia unei astfel de situaţii în care în mod sistematic şi neîncetat se creează stocuri de arme atomice şi cu hidrogen, cele două guverne s-au pronunţat pentru interzicerea necondiţionată a acestei arme şi pentru eliberarea omenirii de teama unui război atomic, cu incalculabile jertfe materiale şi umane.

Uniunea Sovietică s-a pronunţat şi se pronunţă pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru încheierea unui acord internaţional cu privire la interzicerea armei atomice şi cu hidrogen, precum şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, inclusiv arma-rachetă, care în ultimii ani a căpătat o deosebită dezvoltare şi de care se poate spune că devine o armă intercontinentală. Incă în mai 1955, Uniunea Sovietică a prezentat o propunere în problema reducerii armamentelor clasice şi interzicerii armei atomice.

Realizarea acestei propuneri ar constitui o contribuţie substanţială la cauza păcii. Sîntem bucuroşi că în această operă nobilă, guvernul Indiei se situează pe un punct de vedere asemănător punctului nostru de vedere.

Ca urmare a convorbirilor noastre din India, am căzut întrutotul de acord că politica creării de blocuri militare îndreptate împotriva altor ţări, politică promovată de unele state, agravează încordarea internaţională, măreşte primejdia unui nou război şi este incompatibilă cu interesele lărgirii colaborării internaţionale între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat.

Popoarele ţărilor Asiei şi Africii nu pot să nu fie îngrijorate de crearea unor grupări militare agresive ca S.E.A.T.O. sau ca pactul de la Bagdad recent înjghebat.

Inspiratorii S.E.A.T.O. au fost S.U.A., Anglia şi Franţa. Cît priveşte gruparea militară de la Bagdad, ştim prea bine că în înjghebarea ei rolul de vioara întîi l-a avut Anglia. Pactul de la Bagdad este o manifestare a colonialismului într-o formă nouă. Pactul de la Bagdad este agresiv în însăşi temelia sa, lucru dovedit de caracterul obligaţiilor asumate de participanţii la această grupare militară. Acest lucru a devenit deosebit de evident prin atragerea Iranului la această grupare. Guvernul sovietic a atras nu odată atenţia guvernului iranian că participarea Iranului la grupările militare în care puterile occidentale au încercat de mult să-l atragă, este incompatibilă cu menţinerea relaţiilor de bunăvecinătate între Iran şi Uniunea Sovietică. Cu acest prilej am subliniat că, la fel ca şi cu celelalte ţări, noi dorim să întreţinem relaţii bune cu Iranul. Din păcate, acei care sînt răspunzători pentru politica Iranului au păşit pe o altă cale, aderînd la pactul de la Bagdad şi asumîndu-şi astfel o grea răspundere pentru situaţia creată.

Respingem ca lipsite de temei încercările guvernului iranian de a prezenta lucrurile ca şi cum aderarea Iranului la acest pact ar urmări întărirea păcii în Orientul Mijlociu. Această afirmaţie este tot atît de adevărată ca şi afirmaţia că blocul atlantic ar urmări întărirea păcii în Europa.

Am ascultat cu satisfacţie declaraţia şefului delegaţiei parlamentare iraniene, dl. Saed, făcută de la această tribună — că guvernul şi poporul Iranului doresc sincer întărirea relaţiilor prieteneşti şi de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică. Sîntem însă nevoiţi să ţinem seama de faptul că crearea pactului de la Bagdad şi atragerea la acest pact a unor ţări vecine cu Uniunea Sovietică, nu poate să nu afecteze securitatea ţării noastre. In legătură cu aceasta, Uniunea Sovietică a fost nevoită să tragă concluziile necesare.

In declaraţia comună semnată în cursul vizitei noastre în India este condamnată politica creării de alianţe militare şi de blocuri militare regionale şi se subliniază că pacea şi adevărata securitate a popoarelor pot fi asigurate numai prin eforturile colective ale statelor.

Guvernul sovietic şi guvernul Indiei şi-au exprimat convingerea că o pace trainică în Asia nu este posibilă fără ca Republicii Populare Chineze să i se acorde locul ei legitim în O.N.U. Cele două guverne s-au pronunţat pentru necesitatea rezolvării cît mai grabnice a celorlalte probleme ale Extremului Orient, printre care problemele Taivanului şi insulelor chineze de litoral, pe baza satisfacerii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze. In declaraţia noastră comună este exprimată speranţa că aceste probleme vor fi rezolvate neîntîrziat pe calea acordurilor.

Guvernele celor două ţări au subliniat necesitatea rezolvării problemei coreene pe baza recunoaşterii drepturilor naţionale ale poporului coreean şi în concordanţă cu interesele păcii în Extremul Orient, precum şi necesitatea îndeplinirii acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina. Se ştie că în prezent se încearcă să se creeze piedici în calea îndeplinirii acestor acorduri, în ciuda faptului că încălcarea lor, după cum se arată pe bună dreptate în declaraţia sovieto-indiană din 13 decembrie, „va avea urmări extrem de grave atît pentru Indochina cît şi pentru lumea întreagă".

Faptul că vederile Uniunii Sovietice şi Indiei asupra problemelor nerezolvate ale Asiei şi Extremului Orient sînt asemănătoare constituie fără îndoială un factor important, de natură să contribuie la reglementarea acestor probleme pe baza recunoaşterii drepturilor legitime ale popoarelor şi în concordanţă cu interesele menţinerii păcii.

Urmînd o politică de pace, Uniunea Sovietică şi India colaborează cu succes într-o serie de probleme importante de a căror rezolvare se ocupă Organizaţia Naţiunilor Unite. Aceasta şi-a găsit expresia nu numai în comunitatea de păreri a celor două state în probleme ca dezarmarea, ci şi în problema calităţii de membru al O.N.U. Observăm cu satisfacţie că guvernul Indiei a sprijinit propunerea sovietică cu privire la primirea în O.N.U. a celor 16 state — Albania, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria, Finlanda, Ceylon, Nepal, Libia, Cambodgia, Laos şi Spania. Impărtăşim speranţa exprimată de dl. Nehru că ţările care au rămas în prezent în afara Organizaţiei Naţiunilor Unite vor fi primite în curînd în rîndul membrilor ei.

In declaraţia sovieto-indiană se subliniază identitatea aprecierilor făcute de Uniunea Sovietică şi India asupra rezultatelor conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri, precum şi recentei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe ai acestor puteri. Intre noi şi dl. Nehru s-a stabilit o înţelegere deplină asupra necesităţii de a se continua eforturile îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, considerînd tratativele ca cea mai bună metodă de rezolvare a problemelor litigioase.

Tovarăşi deputaţi! Comunitatea de păreri dintre Uniunea Sovietică şi India în problemele internaţionale importante se explică nu prin motive trecătoare şi considerente de conjunctură. Ea decurge din interesele vitale ale popoarelor celor două state care năzuiesc spre pace şi securitate.

Poporul sovietic condus de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, este angajat în munca paşnică creatoare pentru construirea societăţii comuniste, îndeplinirea grandioaselor planuri de dezvoltare a economiei şi culturii, de ridicare a bunăstării oamenilor sovietici. Noi nu am ameninţat şi nu ameninţăm pe nimeni şi pentru toate popoarele iubitoare de pace Uniunea Sovietică va fi întotdeauna un luptător dîrz pentru cauza păcii şi colaborării internaţionale. (aplauze prelungite).

Politica de pace a Indiei are de asemenea baze profunde legate de caracterul dezvoltării statului indian. Am văzut marile eforturi pe care le depune poporul indian pentru dezvoltarea economiei sale. Din convorbirile avute cu dl. Nehru şi cu alţi oameni de stat din India ne-am convins cît de mari sînt sarcinile Indiei în domeniul ridicării bunăstării populaţiei. Poporul Indiei este vital interesat în menţinerea păcii, este interesat să muncească în pace şi să creeze valori materiale pentru binele patriei sale.

Comunitatea de interese dintre Uniunea Sovietică şi India în lupta pentru pace constituie o bază trainică pentru menţinerea şi dezvoltarea continuă a relaţiilor de prietenie care s-au statornicit între cele două ţări.

De o mare însemnătate pentru întărirea continuă a relaţiilor noastre cu India sînt legăturile economice dintre cele două ţări şi folosirea posibilităţilor existente în această privinţă. De aceea între noi şi guvernul Indiei a avut loc un schimb de păreri asupra căilor de dezvoltare pe mai departe a relaţiilor economice, asupra lărgirii comerţului dintre India şi Uniunea Sovietică.

Am căzut de acord ca, în decurs de trei ani începînd din 1956, Uniunea Sovietică să livreze Indiei un milion de tone de laminate feroase, dintre care 300.000 tone în primul an şi cîte 350.000 tone anual în cursul următorilor doi ani. Cele două părţi, au căzut de acord să se livreze Indiei şi diverse utilaje industriale precum şi alte mărfuri. S-a realizat o înţelegere potrivit căreia Uniunea Sovietică va spori achiziţiile de mărfuri indiene. Cele două părţi au ajuns la concluzia că este necesar să se organizeze linii de navigaţie regulate între porturile U.R.S.S. şi Indiei şi să se stabilească comunicaţii aeriene între ţările noastre.

Guvernul sovietic consideră că colaborarea internaţională înseamnă printre altele schimbul de experienţă între ţări, inclusiv între ţări cu orînduiri sociale diferite. Cu prilejul întîlnirilor noastre în India am arătat că Uniunea Sovietică este gata să împărtăşească Indiei din experienţa sa şi în primul rînd din experienţa construcţiei economice. Totodată am spus că nu vrem să impunem nimănui experienţa noastră. Dar dacă poporul indian care ne este prieten va dori să folosească într-o oarecare măsură această experienţă, vom fi gata să i-o împărtăşim. De asemenea, noi am dori să folosim, şi trebuie să folosim experienţa Indiei care are o cultură multiseculară.

Intărirea relaţiilor politice şi economice dintre Uniunea Sovietică şi India poate şi trebuie să fie completată prin dezvoltarea legăturilor culturale, între cele două ţări, ceea ce ele doresc.

In timpul vizitei în India ne-am convins de uriaşa capacitate creatoare a poporului indian, care a făurit monumente ale culturii materiale şi spirituale universal cunoscute, opere neasemuite ale arhitecturii naţionale, o remarcabilă şcoală proprie de artă scenică, dansuri şi muzică, care păstrează şi dezvoltă tradiţiile creaţiei populare.

In India se manifestă de asemenea o puternică năzuinţă spre o apropiere culturală cu Uniunea Sovietică. Salutăm această năzuinţă fiind convinşi că această apropiere va fi utilă celor două popoare.

In India am avut multe întîlniri şi convorbiri cu oameni de stat şi fruntaşi ai vieţii publice, cu conducători de întreprinderi industriale, de ferme agricole, cu oameni de ştiinţă, cultură şi artă, cu reprezentanţi ai celor mai diferite profesiuni. Toţi au manifestat un viu interes faţă de Uniunea Sovietică, faţă de viaţa şi activitatea poporului sovietic. Am invitat mulţi dintre ei să viziteze ţara noastră pentru a avea posibilitatea să cunoască mai îndeaproape poporul sovietic, pentru a vedea cu proprii lor ochi cum trăieşte şi munceşte el. Acest lucru va contribui fără îndoială la o şi mai mare întărire a prieteniei, la o şi mai strînsă apropiere dintre popoarele noastre.

Declaraţiile noastre sincere în problema teritoriului Goa şi în problema Kaşmirului au nemulţumit în mod deosebit presa reacţionară şi pe unii oameni de stat din străinătate.

După cum se ştie pe străvechiul pămînt indian mai există o mică colonie portugheză — Goa.

Poporul indian cere pe bună dreptate lichidarea unei asemenea situaţii insuportabile, cere eliberarea teritoriului Goa. Este suficient doar să ne uităm pe harta Indiei şi la aceste „posesiuni" ale cotropitorilor portughezi pentru a ne convinge de justeţea şi legitimitatea cu care a fost pusă de guvernul indian problema reunirii acestui teritoriu indian cu patria-mamă India.

Guvernul sovietic sprijină această cerere legitimă a Indiei şi consideră că menţinerea unei colonii portugheze pe teritoriul Indiei ca şi menţinerea în general a rînduielilor coloniale în zilele noastre este o ruşine pentru popoarele civilizate. (aplauze furtunoase, prelungite).

In ceea ce priveşte problema Kaşmirului, această problemă a fost creată de state care urmăresc anumite ţeluri politico-militare în această regiune. Sub pretextul sprijinirii Pakistanului în problema Kaşmirului unele ţări au încercat să se instaleze în această parte a Indiei pentru a ameninţa şi a exercita de aci o presiune asupra regiunilor din jurul Kaşmirului; au încercat să rupă în mod artificial Kaşmirul de India, să-l transforme într-o bază militară străină.

Poporul Kaşmirului se pronunţă cu hotărîre împotriva acestei politici imperialiste. Problema Kaşmirului a şi fost rezolvată de însuşi poporul Kaşmirului. El se consideră parte integrantă a Republicii India şi se străduieşte ca în familia frăţească a popoarelor indiene să construiască o Indie nouă, independentă, să lupte pentru pacea şi securitatea popoarelor. (aplauze prelungite). Ne-am convins profund de acest lucru în întîlnirile cu poporul la Srinagar, în convorbirile cu stimatul prim-ministru al Kaşmirului, Dl. Guliam Muhammed Bakşi şi colegii lui.

Guvernul Sovietic sprijină politica Indiei în problema Kaşmirului (aplauze) deoarece ea corespunde întrutotul intereselor întăririi păcii în această regiune a Asiei. Am declarat aceasta cînd ne aflam în Kaşmir, am confirmat declaraţia noastră la conferinţa de presă de la Delhi care a avut loc la 14 decembrie şi acelaşi lucru îl declarăm şi astăzi. (aplauze).

Călătoria noastră în India a apropiat şi mai mult cele două ţări ale noastre. Relaţiile de prietenie care leagă Uniunea Sovietică şi India s-au întărit considerabil. Cunoşteam şi înainte sentimentele frăţeşti sincere ale poporului indian faţă de popoarele Uniunii Sovietice, dar în cursul călătoriei prin India ne-am convins şi mai mult de aceste sentimente. Colaborarea politică şi economică dintre ţările noastre a căpătat un nou stimulent important pentru dezvoltarea sa sub toate aspectele. S-au deschis posibilităţi mai largi pentru extinderea relaţiilor culturale şi ştiinţifice.

Noi, oamenii sovietici, urăm marelui nostru prieten — poporul indian — succes deplin în dezvoltarea economiei ţării, în dezvoltarea industriei şi agriculturii, în ridicarea bunăstării şi a nivelului cultural al populaţiei, în întărirea Republicii India ca stat independent şi suveran. (aplauze prelungite).

Prietenia şi colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi India constituie un factor de cea mai mare importanţă pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor. Vom dezvolta şi vom întări şi pe viitor această mare prietenie. (aplauze).

Popoarele U. R. S. S. şi Birmaniei sînt unanime în năzuinţa lor de a menţine şi consolida pacea

Trec acum la călătoria în Birmania. Birmania a păşit pe drumul dezvoltării naţionale independente ca urmare a luptei pline de abnegaţie a întregului popor împotriva dominaţiei seculare a colonialiştilor englezi, iar apoi, în perioada celui de al doilea război mondial, împotriva invaziei militariştilor japonezi care jefuiau necruţător popoarele Birmaniei şi prădau avutul lor.

In lupta pentru independenţa sa, poporul Birmaniei a dat dovadă de hotărîre şi eroism. De mîna duşmanilor eliberării naţionale au căzut Ghero Aung San, conducătorul popoarelor birmane în lupta lor pentru independenţa patriei, şi tovarăşii săi de luptă. Dar poporul şi-a atins ţelul său — lanţurile robiei coloniale au fost sfărîmate şi a fost creat un stat independent — Uniunea Birmană. Biruind uriaşele greutăţi legate de urmările jugului colonial şi ale distrugerilor pricinuite de război, poporul Birmaniei a pornit la refacerea şi întărirea economiei ţării sale.

Vizita primului ministru al Birmaniei, U Nu, în Uniunea Sovietică în octombrie-noiembrie anul curent a pus bazele unui strîns contact prietenesc între Uniunea Birmană şi Uniunea Sovietică.

La 3 noiembrie, la Moscova a fost semnată declaraţia comună sovieto-birmană pătrunsă de năzuinţa spre întărirea spiritului de încredere şi colaborare în relaţiile internaţionale. In această declaraţie s-a subliniat că relaţiile sincere şi prieteneşti între ţările noastre au la bază cunoscutele cinci principii ale coexistenţei paşnice, care au şi fost recunoscute de numeroase state şi popoare din lume şi care sînt întru totul îndreptate spre consolidarea păcii între popoare.

Vizita noastră în Uniunea Birmană, între 1—7 decembrie a.c., întîlnirile cu popoarele acestei ţări ospitaliere, contactul personal cu conducătorii săi au confirmat odată mai mult că Birmania luptă activ pentru menţinerea de relaţii prieteneşti între state, condamnă politica de creare a blocurilor militare şi luptă pentru ca statele să depună eforturi colective în vederea consolidării păcii.

La 1 decembrie am sosit în capitala Birmaniei — la Rangoon, unde populaţia oraşului şi conducătorii guvernului birman în frunte cu primul ministru U Nu ne-au primit prieteneşte, cu multă căldură. Intîlniri tot atît de calde şi plăcute cu poporul Birmaniei au avut loc apoi şi în alte oraşe pe care le-am vizitat în timpul şederii noastre de 6 zile în această ţară. In afară de Rangoon, am vizitat statul Şan, care face parte din Uniunea Birmană şi Taundji, capitala acestui stat, precum şi Mandalay, al doilea oraş ca mărime din Birmania.

Pretutindeni poporul birman a salutat cordial şi sincer poporul sovietic, Uniunea Sovietică şi întărirea prieteniei birmano-sovietice. (aplauze prelungite).

O impresie deosebit de plăcută a făcut-o asupra noastră întîlnirea cu studenţii şi profesorii universităţii din Rangoon, unde studiază cîteva mii de tineri şi tinere din Birmania. Tînăra generaţie a poporului, care a scuturat jugul nedreptăţii coloniale, face primii paşi spre acumularea de cunoştinţe ştiinţifice necesare înaintării independente pe calea aleasă de popor, în vederea dezvoltării economiei şi culturii naţionale.

Studenţii universităţii au ascultat cu deosebită atenţie cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov care le-a relatat amănunţit despre Uniunea Sovietică, despre viaţa noastră, despre organizarea învăţămîntului în ţara noastră. Au stîrnit un mare interes acele pasaje din cuvîntare în care s-a condamnat politica colonială a statelor imperialiste şi s-a spus că Uniunea Sovietică nu sprijină politica colonialiştilor şi adoptă o atitudine hotărîtă împotriva ei. Această declaraţie, ca şi multe alte pasaje ale cuvîntării, au fost aprobate furtunos de auditoriul format din studenţi şi profesori.

In timpul şederii în Birmania am avut întîlniri şi discuţii folositoare cu preşedintele Uniunii Birmane, dr. Ba U, căruia i-am transmis un mesaj personal al preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., tovarăşul K. E. Voroşilov. Dr. Ba U şi-a

(Continuare în pag. 6-a)

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Relațiile prietenești ale U.R.S.S. cu India, Birmania și Afganistanul reprezintă un triumf al principiilor coexistenței pașnice

Raportul prezentat de N. A. Bulganin

(Urmare din pagina a 5-a)

exprimat marea recunoștință pentru mesajul tovarășului K. E. Voroșilov.

In numele guvernului i-am invitat pe ministrul Apărării al Birmaniei, U Ba Sve, și pe ministrul Industriei, U Cijo Nen să viziteze Uniunea Sovietică. Cei doi miniștri au acceptat această invitație.

Trebuie să subliniem în mod deosebit întîlnirile și convorbirile cu primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, care s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească. Rezultatul acestor întîlniri a fost declarația sovieto-birmană semnată la Rangoon la 6 decembrie.

In această declarație se subliniază comunitatea de vederi a celor două țări în principalele probleme internaționale care se cer să fie reglementate: problema dezarmării, inclusiv interzicerea armei atomice și cu hidrogen; problema Extremului Orient, inclusiv necesitatea satisfacerii drepturilor legitime ale R.P. Chineze cu privire la Taivan și insulele de coastă, precum și problema acordării locului ei legitim în O.N.U., Republicii Populare Chineze.

Guvernele celor două țări au confirmat din nou părerea unanimă că politica de creare de blocuri trebuie să fie condamnată, că numai o politică de neparticipare la asemenea blocuri contribuie la stabilirea încrederii și a bunăvoinței între state. „Intărirea păcii generale și asigurarea încrederii popoarelor în viitorul lor — se spune în declarația sovieto-birmană — pot fi realizate nu prin crearea de blocuri, ci numai prin eforturi comune și colective ale popoarelor".

A reeșit de asemenea comunitatea de vederi a guvernelor celor două țări în legătură cu rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, precum și în legătură cu recenta conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai acestor țări. In declarația sovieto-birmană din 6 decembrie se subliniază că cele două țări se pronunță pentru continuarea eforturilor comune, avînd drept scop rezolvarea problemelor internaționale nerezolvate.

Temelia relațiilor noastre cu Birmania este trainică, întrucît cele două părți sînt vital interesate în sprijinirea și lărgirea colaborării pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice.

Relațiile noastre economice cu Uniunea Birmană se întemeiază pe principiile egalității și avantajului reciproc și exclud impunerea unor condiții unilaterale, înrobitoare, de ordin politic sau de oricare alt ordin. In deplină concordanță cu aceste principii împărtășite și de guvernul Uniunii Birmane am dus tratative, în timpul șederii noastre la Rangoon, cu privire la întărirea colaborării sovieto-birmane în domeniul economiei, culturii, științei și tehnicii, în deosebi cu privire la lărgirea comerțului între Birmania și U.R.S.S.

S-a căzut de acord ca Uniunea Sovietică să colaboreze la pregătirea unui program de dezvoltare a agriculturii, la efectuarea principalelor lucrări de irigații și la crearea cîtorva întreprinderi industriale în Birmania. La rîndul său, Birmania va vinde Uniunii Sovietice orez, iar dacă cantitatea achiziționată de orez nu va compensa valoarea livrărilor noastre, Birmania se va bucura de credit, adică de eșalonarea plății în natură pe un număr de ani, în baza unui acord între cele două părți.

Ca o manifestare a bunăvoinței și respectului față de poporul Uniunii Birmane am propus în numele și din însărcinarea guvernului Uniunii Sovietice să construim și să utilăm la Rangoon cu forțele și mijloacele U.R.S.S. un institut tehnologic, ca dar poporului Uniunii Birmane. **(aplauze prelungite).**

Guvernul Uniunii Birmane a dat o înaltă apreciere motivelor care au determinat guvernul sovietic să facă această propunere, acceptînd acest dar cu un sentiment de profundă recunoștință față de guvernul sovietic și poporul sovietic. **(aplauze).**

In numele poporului Uniunii Birmane, primul ministru, U Nu, a oferit la rîndul său în dar Uniunii Sovietice o cantitate corespunzătoare de orez și alte cîteva mărfuri de proveniență birmană. In numele poporului Uniunii Sovietice am acceptat cu mulțumire acest dar. **(aplauze).**

Conducătorii Birmaniei, precum și cercuri ale intelectualității birmane manifestă o mare dorință de a se dezvolta relațiile culturale cu Uniunea Sovietică. Noi am declarat că guvernul sovietic dorește să dezvolte relațiile culturale cu Birmania, întrucît aceasta nu poate decît să aducă foloase celor două țări și să contribuie la consolidarea continuă a relațiilor de prietenie dintre ele.

Guvernul Birmaniei și-a exprimat satisfacția pentru bunăvoința manifestată de guvernul Uniunii Sovietice în cursul tratativelor de la Rangoon. La rîndul nostru dorim Uniunii Birmane lichidarea cît mai grabnică a urmărilor jugului colonial și a distrugerilor pricinuite de război, consolidarea și unirea poporului birman, noi succese în construirea economiei sale pe calea independenței față de statele străine, fără greutățile pe care ea le încearcă încă din vina unor puteri străine care caută să pună Birmania într-o situație dezavantajoasă pe piețele internaționale.

Popoarele Uniunii Sovietice și Birmaniei sînt unanime în năzuința lor de a menține și consolida pacea, de a asigura securitatea popoarelor, de a dezvolta și mai mult colaborarea și prietenia între popoare. Șederea noastră în Birmania ca oaspeți ai guvernului acestei țări, întîlnirile pe care le-am avut cu poporul birman, au apropiat și mai mult Uniunea Sovietică și Birmania. Prietenia și colaborarea celor două țări ale noastre devine un factor tot mai important în lupta pentru slăbirea încordării internaționale.

Noi depunem toate eforturile pentru ca prietenia și colaborarea între cele două state ale noastre să se întărească și să se dezvolte, spre binele și fericirea popoarelor noastre. **(aplauze prelungite).**

Exemplu de adevărată bună vecinătate și colaborare prietenească

Voi trece la rezultatele călătoriei noastre în Afganistan.

Insemnătatea și rezultatele vizitei noastre în Afganistan ca oaspeți ai guvernului regal al acestei țări sînt de neprețuit. Uniunea Sovietică are cu Afganistanul o frontieră comună pe o lungime de 2.346 km și este legată de mult de această țară prin relații strînse și prietenești.

Poporul afgan și-a cucerit independența națională în focul luptei înverșunate împotriva imperialiștilor englezi care au încercat să transforme Afganistanul într-o colonie a lor. Curajosul popor afgan a ieșit de trei ori învingător în această luptă și în anul 1919 și-a statornicit definitiv independența și existența de stat. In făurirea independenței Afganistanului un mare rol l-a avut zdrobirea intervenționiștilor în Asia Centrală de către statul sovietic.

Afganistanul s-a bucurat întotdeauna de sprijinul statului sovietic. Țara noastră a fost prima care, încă în 1919 a recunoscut Afganistanul ca stat suveran. La rîndul său, Afganistanul a fost unul dintre primele state străine care au recunoscut statul sovietic, făurit în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Chiar și aceste fapte arată cît de adînci sînt rădăcinile bunelor relații statornicite între cele două țări. Experiența a arătat că aceste relații de bună vecinătate corespund întrutotul intereselor vitale ale popoarelor celor două țări.

Intîlnirile noastre la Kabul cu majestatea sa Muhammed Zahir Șah, regele Afganistanului, cu dl. Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului și cu alți oameni de stat de seamă din Afganistan, au arătat că aceștia doresc ca, și pe viitor, să mențină și să dezvolte relațiile de bună vecinătate între țările noastre.

Nu putem decît să salutăm această dorință a guvernului regal al Afganistanului, ceea ce am și declarat în cursul vizitei noastre la Kabul. La rîndul său, guvernul sovietic a făcut și intenționează să facă și pe viitor tot ce este necesar pentru ca relațiile noastre cu această țară vecină să se întărească și să se dezvolte. **(aplauze).**

In urma schimbului de păreri cu conducătorii Afganistanului a ieșit la iveală dorința celor două guverne de a contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și la lărgirea colaborării internaționale. Am constatat cu satisfacție identitatea de vederi dintre guvernele celor două țări într-o serie de probleme internaționale, inclusiv în problema dezarmării și în problemele Asiei, Extremului Orient, ceea ce și-a găsit expresia în Declarația comună sovieto-afgană, semnată la 18 decembrie la Kabul.

In cuvîntările rostite la Kabul ne-am precizat poziția în problema Paștunistanului, care frămîntă în mod deosebit poporul afgan. Paștunistanul este o regiune în care trăiesc „triburi independente" afgane. In anul 1893, această regiune a fost alipită imperiului britanic, iar în 1947, Paștunistanul, contrar intereselor triburilor care îl populează, a fost inclus în Pakistan.

Considerăm justă și întemeiată cererea Afganistanului de a se acorda populației Paștunistanului vecin cu el, posibilitatea de a-și exprima în mod liber voința. Poporul acestei regiuni are același drept la autodeterminare națională, ca și oricare alt popor. Nu pot fi găsite nici un fel de justificări pentru acei care nu vor să țină seamă și nu țin seamă de interesele naționale legitime ale poporului Paștunistanului.

Relațiile noastre cu Afganistanul se întemeiază pe o serie de tratate încheiate încă în perioada creării statului afgan independent. Printre acestea, un loc important îl ocupă tratatul de neutralitate și neagresiune între U.R.S.S. și Afganistan din 24 iunie 1931.

Cu prilejul vizitei noastre la Kabul, între noi și guvernul regal al Afganistanului s-a ajuns la un acord privitor la prelungirea termenului de valabilitate a acestui tratat pentru încă zece ani, adică pînă în anul 1966. Noi ne-am înțeles ca și după expirarea acestui termen tratatul să rămînă în vigoare dacă nici una din părți nu va propune încetarea valabilității lui. Pentru aceasta s-a semnat la Kabul un protocol special. Acest act are o mare importanță și arată că ambele părți privesc cu seriozitate obligațiile lor și intenționează să-și dezvolte relațiile pe baza tratatelor și acordurilor încheiate.

Considerăm că politica de neutralitate și bună vecinătate cu celelalte țări, promovată de guvernul regal al Afganistanului, contribuie la consolidarea pozițiilor statului afgan. Spre deosebire de Pakistan, care din cauza participării la blocul militar de la Bagdad se află într-o situație internă și externă dificilă, Afganistanul are fără îndoială mari posibilități de dezvoltare independentă de stat și economică.

Am fi bucuroși dacă și Pakistanul ar putea folosi posibilități similare. Uniunea Sovietică ar dori să aibă și cu Pakistanul relații nu mai puțin prietenești decît cu India, Birmania și Afganistanul, și nu este vina noastră dacă acestea nu există încă. Totuși, guvernul sovietic a depus și va depune toate eforturile pentru îmbunătățirea relațiilor noastre cu Pakistanul.

In Afganistan am avut un foarte rodnic schimb de păreri cu privire la relațiile economice dintre țările noastre și la extinderea acestor relații. Ca rezultat al convorbirilor cu conducătorii Afganistanului, au ieșit la iveală noi posibilități de dezvoltare continuă a colaborării economice dintre cele două țări, și în special de extindere a comerțului sovieto-afgan.

Din însărcinarea guvernului, ne-am dat consimțămîntul pentru acordarea către Afganistan a unui credit pe termen lung în sumă de 100 milioane dolari americani.

Cu prilejul vizitei noastre la Kabul am invitat în numele guvernului sovietic pe primul ministru al Afganistanului, domnul Muhammed Daud, să viziteze Uniunea Sovietică cînd va avea posibilitatea. Domnul Muhammed Daud a acceptat invitația noastră și și-a exprimat dorința să viziteze țara noastră în 1956. Nu ne îndoim că vizita domnului Muhammed Daud în Uniunea Sovietică, la fel ca și vizita mea și a tovarășului N. S. Hrușciov în Afganistan, va servi la întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări ale noastre. **(aplauze).**

In decursul celor 36 de ani care au trecut de la crearea statului afgan independent, relațiile noastre cu acesta pot servi ca exemplu de adevărată bună vecinătate și colaborare prietenească. Intenționăm ca și pe viitor să statornicim relațiile noastre cu Afganistanul astfel ca ele să corespundă intereselor popoarelor celor două țări și intereselor consolidării păcii.

Dorim ca Afganistanul să fie un stat puternic din punct de vedere economic și independent din punct de vedere politic și sîntem bucuroși să constatăm că politica noastră față de această țară întîmpină înțelegere deplină din partea guvernului regal al Afganistanului și a poporului afgan.

Rînduielile colonialiste sînt o rușine pentru lumea contemporană

Tovarăși deputați! Intărirea relațiilor noastre prietenești cu India, Birmania și Afganistanul reprezintă triumful principiilor leniniste ale politicii externe de pace a statului sovietic, triumful principiilor coexistenței pașnice.

Se știe că Uniunea Sovietică, India, Birmania și Afganistanul au orînduiri social-politice diferite. Totuși acest fapt nu este și nu va fi o piedică în calea întăririi continue a relațiilor dintre țările noastre. O bază trainică pentru aceste relații sînt cunoscutele cinci principii despre care am vorbit.

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India, Birmania, Afganistanul și o serie de alte state din Europa, Asia și Africa își întemeiază pe aceste principii relațiile dintre ele, precum și relațiile cu celelalte țări.

Respectăm profund aceste principii care corespund pe deplin bazelor politicii externe a statului sovietic și considerăm că cu cît mai multe țări li se vor alătura și vor începe să se conducă după ele, cu atît încrederea între state se va dezvolta cu mai mult succes, cu atît mai repede va progresa cauza atenuării încordării internaționale și consolidării păcii.

Vizita noastră în țările Asiei a stîrnit, după cum se știe, un larg ecou în lumea întreagă, mai ales în țările Asiei și Africii.

Luînd cuvîntul la mitinguri și adunări în India, Birmania și Afganistan, am vorbit despre sentimentele de prietenie ale poporului nostru față de popoarele acestor țări, despre politica leninistă iubitoare de pace a statului nostru. Am salutat popoarele care au scuturat jugul robiei colonialiste și ne-am exprimat simpatia față de popoarele care încă se mai află sub jugul colonialiștilor. Tovarășul N. S. Hrușciov a expus în cuvîntările sale în mod just și sincer punctul nostru de vedere despre acțiunile săvîrșite de imperialiști și colonialiști în Asia, în Africa, pretutindeni unde au dominat înainte sau unde își mai mențin dominația.

Din presa străină se poate vedea ce însemnătate se acordă declarațiilor noastre în țările Orientului. Printre altele, presa relevă că nimeni dintre reprezentanții lumii burgheze nu s-ar fi hotărît să spună popoarelor Asiei acest adevăr despre puterile coloniale, că astfel pot vorbi numai acei care sînt partizani ai egalității în drepturi a tuturor popoarelor și care luptă activ pentru ca toate țările lumii să fie libere și ca dezvoltarea lor să se desfășoare pe căi proprii. **(aplauze prelungite).**

Cuvintele noastre directe, sincere au fost primite cu simpatie și interes nu numai de cei cărora ne-am adresat direct; cuvintele noastre au trecut departe peste hotarele Indiei, Birmaniei și Afganistanului, ele au ajuns și la urechea altor popoare ale continentelor asiatic și african.

Impreună cu aceste popoare, rezultatele pozitive ale călătoriei noastre sînt salutate de opinia publică din Republica Populară Chineză și țările de democrație populară. Călătoria noastră este aprobată de oamenii progresiști din lumea întreagă, de toți prietenii noștri. **(aplauze).**

Totuși vizita noastră în țările Asiei n-a fost pe placul tuturor. Cuvîntările rostite de noi în India, Birmania și Afganistan, documentele de prietenie semnate la Delhi, Rangoon și Kabul au stîrnit nemulțumirea și chiar indignarea presei reacționare și a reprezentanților oficiali ai unor țări. Lor nu le place prietenia noastră cu India, Birmania și Afganistan. Nouă însă, ea ne place foarte mult și o vom întări la fel ca și prietenia și colaborarea cu celelalte țări. **(aplauze prelungite).**

Unor oameni de stat din țările occidentale nu le-au fost pe plac declarațiile noastre sincere despre politica colonialistă. Nouă însă, ca și popoarelor Asiei și Africii, ne displace și mai mult însăși politica colonialistă. **(aplauze prelungite).** De aceea ne-am pronunțat și ne vom pronunța împotriva ei, deoarece considerăm că rînduielile colonialiste sînt o rușine pentru lumea contemporană și sînt incompatibile cu principiile pașnice și democratice ale Organizației Națiunilor Unite. **(aplauze furtunoase, prelungite).**

In cursul călătoriei noastre, în țările occidentale au apărut declarații potrivit cărora vizita noastră în India, Birmania și Afganistan ar avea scopul să dăuneze relațiilor dintre popoarele acestor țări și popoarele puterilor occidentale. Asemenea afirmații sînt lipsite de orice temei. Intărirea relațiilor de prietenie ale Uniunii Sovietice cu India, Birmania și Afganistan nu numai că nu poate prejudicia cîtuși de puțin relațiile dintre popoarele acestor țări și alte popoare, ci dimpotrivă va contribui la dezvoltarea colaborării internaționale. **(aplauze prelungite).**

Poate că oamenii care s-au obișnuit să judece prin prizma blocurilor și pactelor militare nu pot înțelege aceasta pe deplin. Noi însă, abordăm în alt chip problema îmbunătățirii relațiilor dintre Uniunea Sovietică și celelalte state. O părere apropiată de a noastră au și conducătorii Indiei, Birmaniei și Afganistanului care, ca și noi, sînt pentru lărgirea colaborării internaționale, pe baza principiilor coexistenței pașnice. **(aplauze).**

Tovarăși deputați!

Rezultatele vizitei noastre în India, Birmania și Afganistan dovedesc încă odată ce mijloc important pentru întărirea înțelegerii reciproce între popoare și slăbirea încordării internaționale sînt contactele personale dintre conducătorii de stat. Intenționăm și de acum înainte să folosim pe larg asemenea contacte.

Vreau să folosesc acest prilej pentru ca, în numele Guvernului sovietic și al poporului nostru, să mulțumesc din inimă popoarelor Indiei, Birmaniei și Afganistanului pentru primirea cordială și caldă pe care ne-au făcut-o. **(aplauze furtunoase, prelungite).**

Adresăm un salut fierbinte popoarelor acestor trei țări — prieteni sinceri ai Uniunii Sovietice — și le urăm succes în întărirea independenței lor naționale și în munca lor pașnică constructivă. **(aplauze furtunoase, prelungite).**

Mulțumim din toată inima domnului Nehru, primul ministru al Indiei care a făcut mult pentru ca șederea noastră în India să fie utilă ambelor țări. **(aplauze prelungite).**

Mulțumim din inimă lui U Nu, primul ministru al Birmaniei, cu care am stabilit relații calde de prietenie. **(aplauze prelungite).**

Mulțumim călduros domnului Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului care apără în mod activ independența și neutralitatea Afganistanului. **(aplauze prelungite).**

Considerăm de datoria noastră să ne exprimăm recunoștința domnului Prasad, președintele Republicii India, doctorului Ba U, președintele Uniunii Birmane, majestății sale Muhammed Zahir Șah, regele Afganistanului. **(aplauze prelungite).**

Mulțumim tuturor oamenilor de stat și reprezentanților vieții publice din aceste țări care au contribuit la succesul călătoriei noastre și care ne-au acordat un ajutor multilateral. **(aplauze prelungite).**

In încheiere consider necesar să declar că guvernul sovietic va traduce în viață în mod neabătut și ferm toate acordurile realizate cu India, Birmania și Afganistanul, în cursul călătoriei noastre.

Vom depune toate eforturile pentru ca prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică, India, Birmania și Afganistanul să se dezvolte și să se întărească pentru binele popoarelor noastre, în interesul păcii în lumea întreagă. **(Aplauze furtunoase prelungite care se transformă în ovații. Toată lumea se ridică în picioare).**

Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la schimbul de delegații între Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele altor state

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la schimbul de delegații între Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele statelor străine.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, examinînd problema schimbului de delegații între Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele statelor străine, constată cu satisfacție că Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955 a fost primită favorabil de parlamentele multor țări și a contribuit la lărgirea și întărirea legăturilor dintre Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele statelor străine.

Vizitarea Uniunii Sovietice de către delegații ale parlamentelor din Finlanda, Anglia, India Suedia, Siria, Iugoslavia, Japonia, Belgia, Franța, Luxemburg, Austria, Albania, Polonia și Iran și vizitele delegațiilor Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Finlanda, Polonia, Albania, Iugoslavia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria și Republica Democrată Germană au contribuit la stabilirea de contacte personale între deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. și membrii parlamentelor statelor străine precum și la cunoașterea mai profundă a structurii de stat, economiei și culturii, a vieții și obiceiurilor popoarelor acestor țări.

Delegațiile parlamentare străine care au vizitat U.R.S.S. au putut să se convingă că popoarele Uniunii Sovietice, ocupate cu munca creatoare constructivă, sînt vital interesate în menținerea păcii și sprijină în unanimitate politica externă a guvernului sovietic îndreptată spre asigurarea coexistenței pașnice a statelor, independent de orînduirea lor socială. La rîndul lor delegațiile Sovietului Suprem al U.R.S.S., au constatat pretutindeni năzuința fierbinte spre pace a popoarelor.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. consideră că schimbul de delegații parlamentare, la fel ca și dezvoltarea celorlalte forme de legături parlamentare va contribui la îmbunătățirea continuă a înțelegerii reciproce între popoare și va exercita astfel o influență binefăcătoare asupra micșorării încordării internaționale, asupra menținerii și consolidării păcii în întreaga lume.

Sovietul Suprem al U.R.S.S., declară că activitatea parlamentelor în dezvoltarea legăturilor și contactelor parlamentare în interesele colaborării internaționale și întăririi încrederii între țări se va bucura și pe viitor de calda simpatie și sprijinul deplin din partea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și al întregului popor sovietic.

Moscova, Kremlin, 28 decembrie 1955

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 decembrie la Moscova s-au încheiat lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. care au durat patru zile.

După discuții largi, sesiunea a aprobat bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1956 care prevede la capitolul venituri suma de 592.761.156.000 de ruble, iar la capitolul cheltueli 569.634.972.000 ruble, excedentul veniturilor asupra cheltuelilor fiind de 23.126.184.000 ruble.

In cadrul ședințelor care au avut loc, cele două camere — Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților — au ascultat rapoartele cu privire la schimbul de delegații între Sovietul Suprem al U.R.S.S. și parlamentele unor state străine.

In ședința comună a camerelor din 29 decembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la vizita delegației guvernamentale sovietice în India, Birmania și Afganistan. Apoi N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a rostit o amplă cuvîntare în care s-a referit la importante probleme internaționale.

In ședința de seară s-au desfășurat discuțiile la raportul cu privire la călătoria delegației sovietice în India, Birmania și Afganistan.

Deputații N. A. Mihailov și S. Rașidov care au însoțit pe conducătorii sovietici în călătoria lor, și-au împărtășit impresiile din vizita în India și au vorbit despre dragostea nețărmurită a poporului indian față de oamenii sovietici, despre calda primire prietenească făcută lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan.

Oamenii sovietici, a arătat deputatul N. A. Mihailov — sînt cu toții de părere că N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin și-au îndeplinit cu cinste misiunea lor de deosebită răspundere și au reprezentat în mod demn marele lor popor.

Călătoria conducătorilor sovietici a demonstrat în mod elocvent — a arătat în continuare N. A. Mihailov — că prietenia poporului sovietic cu popoarele Indiei, Birmaniei și Afganistanului, prietenia care leagă U.R.S.S. de Republica Populară Chineză și de celelalte țări democratice, sînt în stare să zădărnicească orice plan al ațîțătorilor la război.

Deputații A. E. Korneiciuc, A. M. Pankratova și M. Ibraghimov, aprobînd rezultatele călătoriei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, au vorbit despre triumful ideilor leniniste ale frăției și coexistenței popoarelor.

Deputatul A. A. Fadeev, ca și ceilalți vorbitori, a aprobat cu căldură rezultatele călătoriei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India, Birmania și Afganistan.

Examinarea raportului a luat sfîrșit. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat apoi în unanimitate o hotărîre în care se aprobă activitatea depusă de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., în cursul călătoriei lor în India, Birmania și Afganistan ca corespunzînd pe deplin politicii externe de pace a U.R.S.S. și contribuind la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Cu aceasta cea de a 4-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările.

Scurte știri externe

K. E. VOROȘILOV A PRIMIT DELEGAȚIA SEIMULUI R. P. POLONE

MOSCOVA. — TASS: La 28 decembrie, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin delegația Seimului R. P. Polone, în frunte cu mareșalul Seimului, Ian Dembovski, care se află în vizită în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegația a fost însoțită de Vațlav Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Polone în U.R.S.S.

K. E. Voroșilov a salutat cu căldură pe reprezentanții poporului polonez și a subliniat că vizitarea Uniunii Sovietice de către delegația Seimului R. P. Polone este o dovadă a înțelegerii reciproce și prieteniei frățești dintre popoarele polonez și sovietic.

Luînd cuvîntul în numele delegației, Ian Dembovski a mulțumit pentru invitația de a vizita Uniunea Sovietică, pentru posibilitatea de a cunoaște viața poporului, realizările în industrie și agricultură, pentru primirea călduroasă făcută pretutindeni delegației.

LUCRĂRILE SKUPȘCINEI POPULARE FEDERATIVE A IUGOSLAVIEI

BELGRAD. — Agerpres: La 28 decembrie a avut loc o ședință comună a Vecei Federative și a Vecei Producătorilor ale Skupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei. Deputații au ascultat raportul lui M. Popovici, membru în Vecea Federativă Executivă, în legătură cu aprobarea proiectelor de lege cu privire la prelungirea pe 1956 a valabilității planurilor obștești din 1955, la finanțarea temporară a republicilor populare, a unităților autonome și comitetelor populare, precum și la alocările pentru fondul construcției de locuințe.

M. Popovici a comunicat că în februarie planul obștesc pe anul 1956, ținînd seama de modificări, va fi prezentat spre examinare Skupșcinei Populare Federative.

Skupșcina a aprobat proiectele de legi cu privire la prelungirea pe 1956 a valabilității planurilor obștești din 1955. Au fost aprobate de asemenea și alte proiecte de legi.

In cadrul unor ședințe separate ale camerelor, a avut loc alegerea președinților Vecei Federative și Vecei Producătorilor. Președinte al Vecei Federative a fost ales Vlado Zecevici, iar președinte al Vecei Producătorilor — Ivan Bojicevici.

UN NOU PRILEJ PENTRU AMESTECUL S.U.A. IN TREBURILE INTERNE ALE GERMANIEI OCCIDENTALE

WASHINGTON. — Un comunicat transmis de agenția de presă a Casei Albe anunță că la 27 decembrie a intrat în vigoare acordul militar bilateral dintre Statele Unite și Germania occidentală semnat la 30 iunie 1955.

După relatarea agenției, comunicatul „prevede asistența militară din partea Statelor Unite pentru Germania" (occidentală...). Redactat în termeni asemănători cu alte tratate bilaterale încheiate între S.U.A. și diferite țări occidentale, ca de pildă, Spania, acordul militar prevede ca Statele Unite să furnizeze armament și echipament militar guvernului de la Bonn pentru armata germană în curs de creare. O serie de articole ale acordului sînt consacrate în mod special „condițiilor în care va funcționa personalul american desemnat pentru punerea în aplicare a acordului".

Opinia publică vest-germană își manifestă totodată îngrijorarea față de articolul prevăzînd drepturile personalului militar american care va controla folosirea „ajutorului" trimis R. F. Germane în cadrul acordului. Acest personal va fi foarte numeros și va permite un control și mai deplin al Statelor Unite în toate domeniile de activitate ale R. F. Germane. Departamentul american al Apărării l-a și numit pe generalul Bradley ca șef al grupului de consilieri pentru asistența militară în Germania, cu sediul la Bonn. Acest grup va fi controlat în mod direct de ambasadorul S.U.A. la Bonn.

EUGEN DENNIS ȘI JOHN GATES ȘI-AU RELUAT ACTIVITATEA POLITICA

NEW YORK. — După cum anunță ziarul „Daily Worker", Eugen Dennis, secretar general al Comitetului național al Partidului Comunist din S.U.A., și John Gates, redactor al ziarului „Daily Worker", și-au reluat pentru prima oară activitatea politică după ce cu cinci ani în urmă au fost condamnați la închisoare potrivit legii Smith. După eliberarea lor din închisoare, în martie 1955, lui Dennis și Gates li s-a interzis să facă politică pînă la 26 decembrie 1955.

Dennis a declarat că în ultimii cinci ani Partidul Comunist din S.U.A. „a luptat cu perseverență în condiții grele pentru pace, democrație, drepturi egale și bunăstare. El a dovedit că luptă neîntrerupt ca apărător al tradițiilor democratice și intereselor naționale ale poporului nostru și ale țării noastre".

O INIȚIATIVĂ IN VEDEREA EXTINDERII COMERȚULUI BRAZILIEI CU TOATE ȚĂRILE

MONTEVIDEO — După cum relatează ziarul „Ultima Hora", Julio Poetscher, președintele Asociației de comerț a Braziliei, a prezentat în numele Asociației, guvernului Ramos și președintelui Kubitschek, recent ales, o serie de propuneri în vederea extinderii comerțului cu toate țările. Asociația de comerț propune să se trimită în Europa o Misiune a Păcii, pe un vas brazilian, pe care să fie amenajată o expoziție-tîrg de mărfuri braziliene. Această misiune ar putea vizita toate țările Europei, inclusiv Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană, Bulgaria și Romînia. Impreună cu ea ar putea pleca și artiști brazilieni.

—○—

Recepția oferită de G. A. Nasser în cinstea președintelui Tito

CAIRO 29 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la recepția oferită în cinstea președintelui R.P.F. Iugoslavia, I. B. Tito care se află în vizită oficială în Egipt, primul ministru Gamal Abdel Nasser a salutat vizita în Egipt a conducătorului statului iugoslav, subliniind că aceasta va duce la strîngerea relațiilor dintre cele două țări.

„Colaborarea pe plan politic, economic și cultural între Iugoslavia și Egipt — a spus primul ministru Nasser — se va întări în folosul ambelor țări".

Primul ministru egiptean a reafirmat apoi credința egiptenilor „în necesitatea unei reglementări juste a problemelor internaționale, căci o reglementare care nu ține seama de drepturile legitime ale unui popor nu poate fi decît nejustă și incompatibilă cu o pace trainică".

In răspunsul său, președintele Tito a mulțumit pentru primirea cordială ce i-a fost făcută în Egipt. El și-a exprimat convingerea că vizita sa în Egipt va contribui la întărirea nu numai a relațiilor iugoslavo-egiptene ci și la pacea mondială.

SPECTACOLE

TEATRE: Național „I. L. Caragiale" (Studio) 19,30: Platon Crecet; *Armatei* (calea 13 Sept.) 19,30: Avarul; *Armatei* (sala Magheru) 19,30: La ora 6...; *Municipal* 19,30: Pădurea; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19: Intrigă și iubire; *Tineretului* 19,30: Zorile Parisului; *Studioul actorului de film „C. Nottara"* (sala Libertatea) 19,30: Nora; *Operetă* 19,30: Lăsați-mă să cînt; *Ansamblul de estradă al R.P.R.* (calea Victoriei 174) 20: Cer cuvîntul; *Țăndărică* (sala din str. Academiei) 16: Străjerul mării; *Circul de Stat* 16: Vacanța lui Nicușor; 20,30: Arta manejului.

CINEMATOGRAFE: Patria, 1 Mai: Lecția vieții; *Magheru, I. C. Frimu:* Jan Hus; *Republica, București, Infrățirea între popoare:* Alarmă în munți; *Filimon Sîrbu, Al. Popov:* Tăunul; *Gh. Doja, Elena Pavel, Libertății:* Ei au coborît din munți; *Lumina, Ilie Pintilie:* Vînătoarea de crabi; *Central, 23 August, T. Vladimirescu, V. Alecsandri, Al. Sahia:* Giuseppe Verdi; *Victoria:* Maclovia; *Tineretului:* Desfășurarea: ...și Ilie face sport; *Grivița:* Poteci primejdioase; *8 Martie:* Leana; *Vasile Roaită:* Fata mexicană; *Cultural:* Nesterka cel isteț; *Unirea, C. David:* N-a dansat decît o vară; *Gh. Coșbuc:* Pentru 14 vieți; *Flacăra:* La revedere, domnule Grock; *Carpați:* Fantomele părăsesc piscurile; *Arta, M. Eminescu:* Anna Zaccheo; *Munca, Donca Simo:* Muzică și dragoste; *Miorița:* Soldatul Ivan Brovkin; *Moșilor:* Cățelușul buclucaș; *Popular:* Melodia pierdută; *Volga:* Nepoții gornistului; *8 Mai:* Este vinovat Ed. Martin?; *Olga Bancic, N. Bălcescu:* Domnișoara de Scuderi; *Rahova:* Arlberg Express și București oraș înflorit; *Aurel Vlaicu:* Liliacul; *Maxim Gorki:* Spectacol de varietăți, Povestea unei săniuțe, Năzdrăvăniile unei păpuși.

La cinematograful *Elena Pavel* rulează completarea „Pagini din lupta partidului".

La cinematografele *Lumina, V. Alecsandri, Donca Simo* rulează jurnalul: „N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Birmania".

Jurnalul „Al II-lea Congres al P.M.R.", producție a Studiourilor de filme documentare și jurnale de actualități „Alex. Sahia", rulează la cinematografele *V. Roaită, N. Bălcescu, C. David:* Ediția nr. 1; la cinematografele *Gh. Doja, Libertății:* Ediția nr. 2; la cinematografele *Infrățirea între popoare, Al. Sahia:* Ediția nr. 3; la cinematografele *Clubul Grivița, Miorița, 23 August:* Ediția nr. 4.

Timpul probabil

(BULETINUL INSTITUTULUI METEOROLOGIC CENTRAL)

In București pentru următoarele trei zile: Vreme închisă și umedă, cu precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt în intensificare. Temperatura în scădere, mai ales la sfîrșitul intervalului.

In țară pentru următoarele trei zile: Vremea se menține relativ rece [illegible] umedă, cu cer schimbător, mai [illegible] noros. Lapoviță și ninsoare [illegible] rară în toate regiunile țării. Vî[illegible] trivit, cu ușoare intensificări [illegible] Temperatura staționară la în[illegible] apoi în scădere. Minimele [illegible] noaptea între minus 10 și 0 [illegible] maximele ziua între minus [illegible] grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10.—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. S